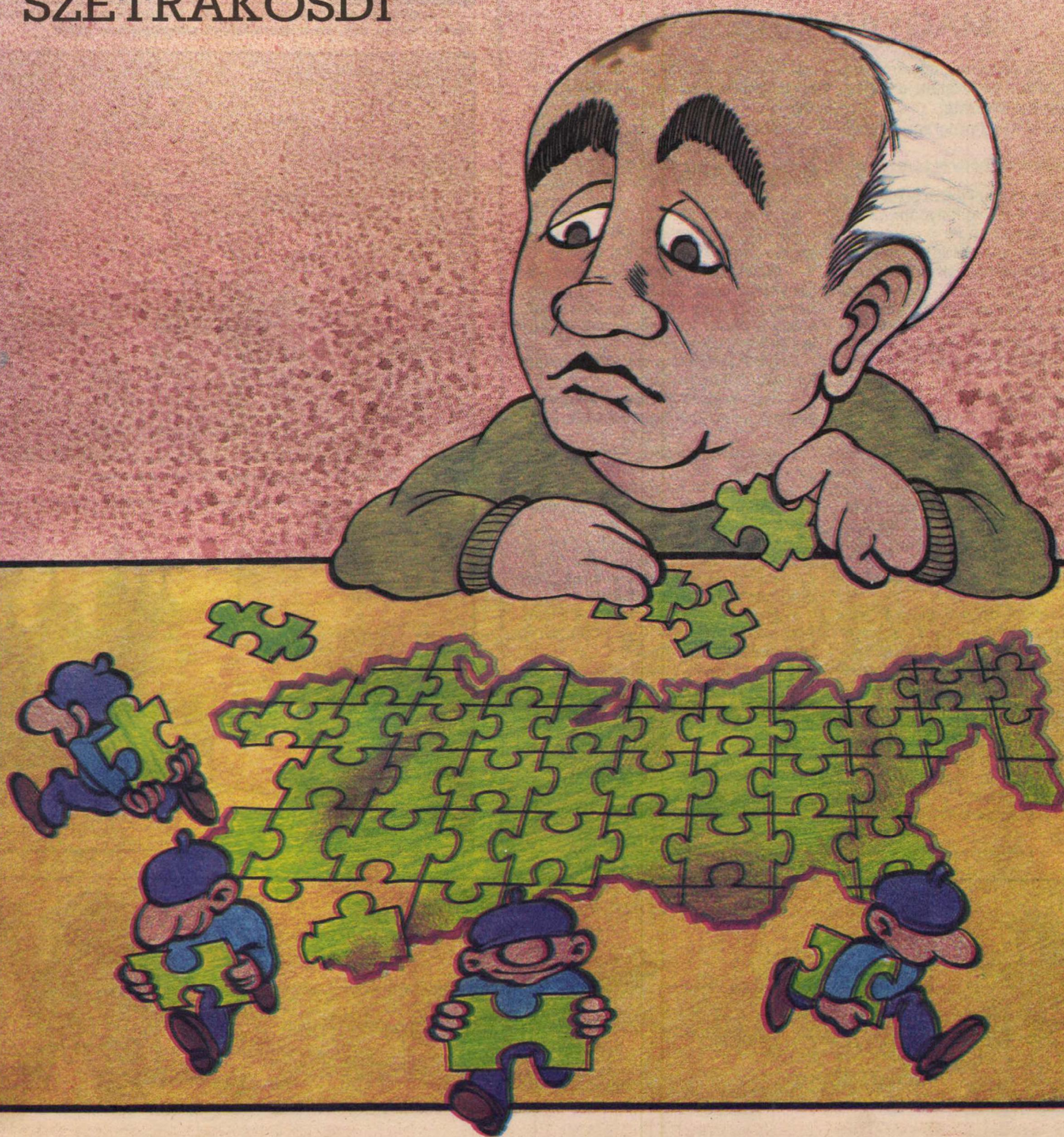
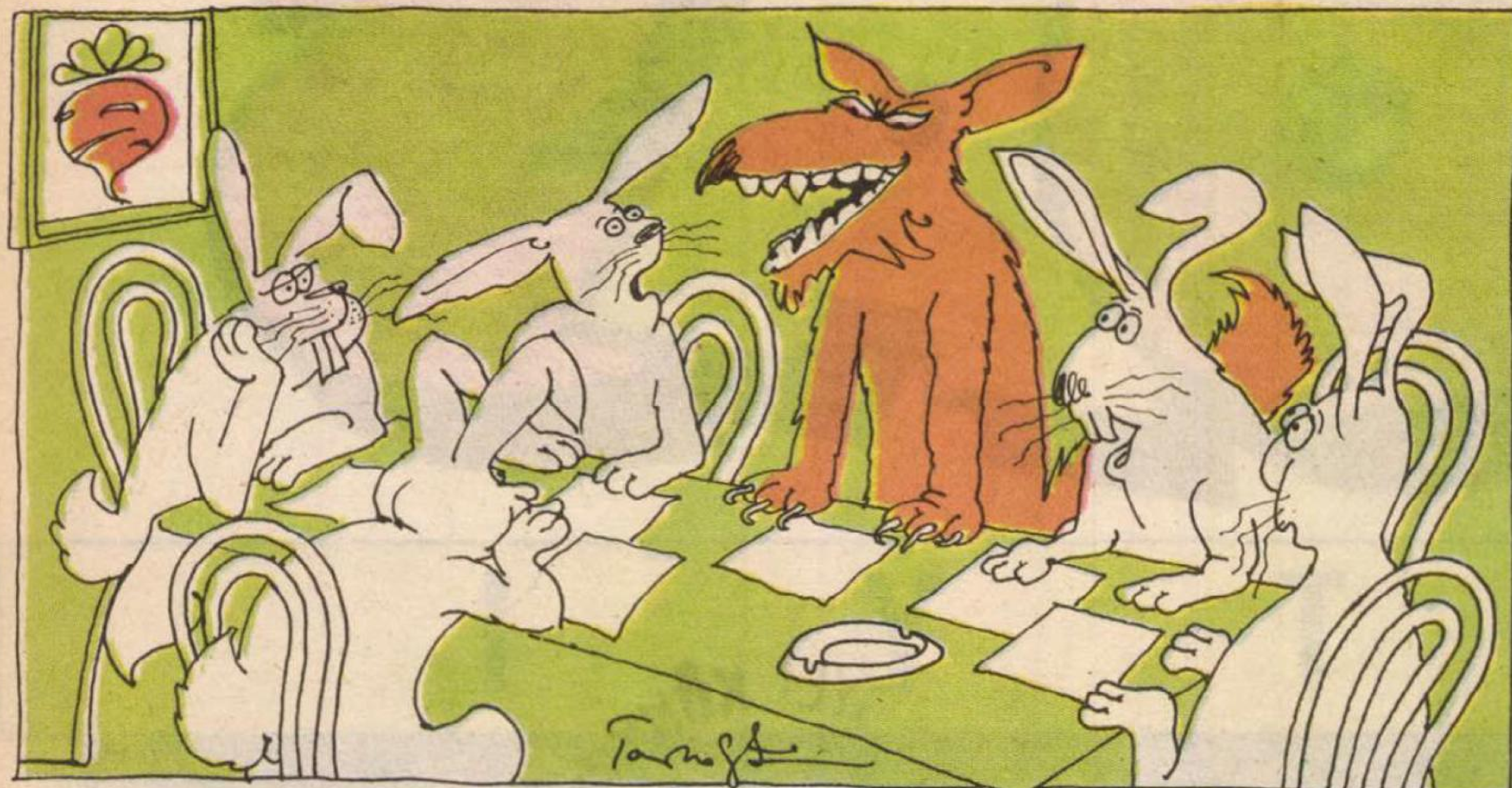
47. ÉVFOLYAM, 39. SZÁM ÁRA: 19 Ft 1991. SZEPTEMBER 25.

LUDAS MATYI

SZÉTRAKÓSDI

ELLENZÉKI FELSZÓLALÁS

– Megkülönböztetett jogokat követelünk a hátrányos helyzetű kisebbségnek!

ÖRÖK MORGÓ

– Jugóknál, szovjeteknél buli van. Nekünk meg ez a demokrácia, meleg sör, és a menekültek pátyolgatása jutott

MAGYAR MÁSZÁS

Mint akit kupán vertek, úgy éreztem magam, amikor elolvastam a neves közgazdász nyilatkozatát.

Miszerint a Kupa-program megbukott.

Úgy bukott meg, hogy el sem kezdődött.

Ugyanis én elejétől fogva bíztam, és ma is bízom Kupa Mihályban. És bízom a programjában is.

Nem mintha valamit is konyítanék országos gazdasági problémákhoz, de nekem ez az ember – rokonszenves. A nyers őszintesége, az öniróniája, az okos krampusz-feje. A szakmai hozzáértése, amelyet eddig mindenki elismert, akárhol ül is a Parlamentben.

És akkor tessék!

Jön valaki fejes, és kijelenti, hogy a Kupa-programnak kampec.

Aztán erre Kupa Mihály kijelenti, hogy igenis nem kampec. Az infláció megállt, a forintot nem értékelik le, és ha még ott is vagyunk a gödör alján, lassacskán elkezdhetünk kimászni.

Elhiszem Kupa Mihálynak, amit mond.

De ő is higgye el nekem, amit én mondok.

Azt mondom, hogy a magyar mászás roppant körülményes, sokesélyes művelet, kimenetele fölöttébb bizonytalan. Ebből a szempontból lehet valami igazság abban, amit bírálója állít.

Ugyanis hiába mondja Kupa, hogy kezdhetünk kimászni, merthogy lejjebb már nem csúszhatunk, Tamáskodó János felnéz, és azt mondja:

– Kár a strapáért. Túl mélyre süllyedtünk. Túlságosan meredek a gödör fala. Túl porhanyós a talaj, nem lehet belekapaszkodni. Reménytelen ügy.

– Dehogy reménytelen – száll vele vitába Sültgalambos István –, csak ordítani kell segítségért. Akkor jön Samu bácsi Amerikából, és kihúz innen bennünket.

És elkezd ordítani.

És meg is jelenik odafent, a gödör szélén Samu bácsi, és azt mondja:

– Megszakad értetek a szívem, szegénykéim, de az én kötelem pillanatnyilag nem elég hosszú, sajnos. Legalább a gödör közepéig saját erővel kell felkapaszkodnotok.

Szomorú csönd a mélyben, aztán felrikolt Vállalkozó Béla:

– Ezt megcsinálhatjuk, emberek. Nagyon egyszerű. Egymás vállára álljunk!

Vegyes fogadtatásra talál az ötlet.

– Ki lesz alul?

– Ki mászhat fel elsőnek?

– Aki már kimászott, nem hagyja-e cserben a többit?

– Erre is csak az fázhat rá, aki eddig is a legtöbb terhet viselte, régi nóta.

– Én fel voltam mentve torna alól, elég nekem a magam súlya!

– Még hogy az én fejemre álljon egy kormánypárti?! Egy ellenzéki?! Egy ateista?! Egy hívő?!

Szó szót követ, veszekedés, verekedés.

És a nagy csihipuhiban elfogy még az a kevéske energia is, amivel pedig tényleg ki lehetne kecmeregni.

Hát ilyen a magyar mászás.

Megbukhat – önerőből.

Mielőtt elkezdődne.

KÜRTI ANDRÁS

– Nyugodtan megsimogathatod, már nem bánt

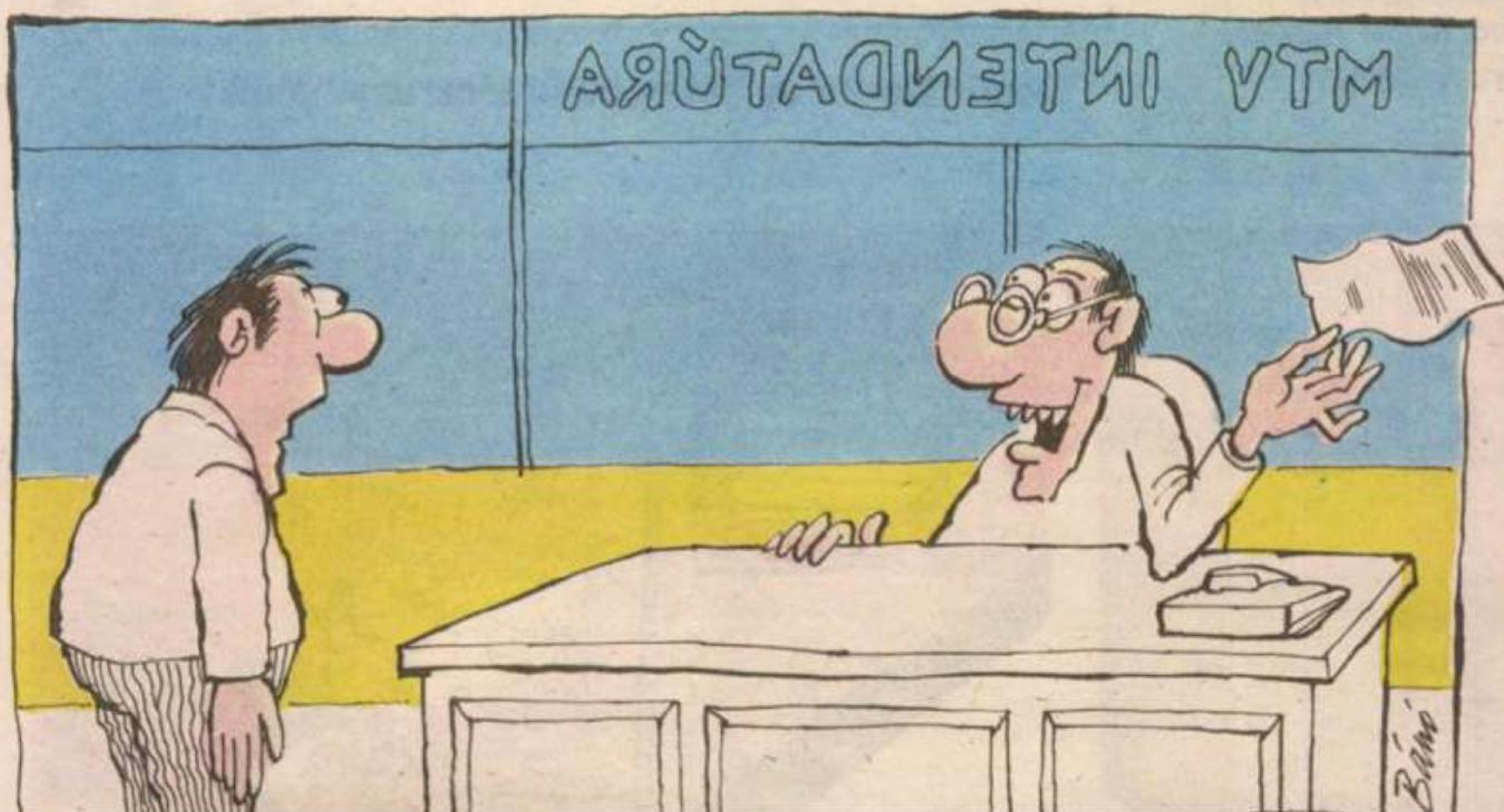

DÉLSZLÁV EBÉDSZÜNET

TURISTABUSZ GOLYÓZÁPOR ELLEN

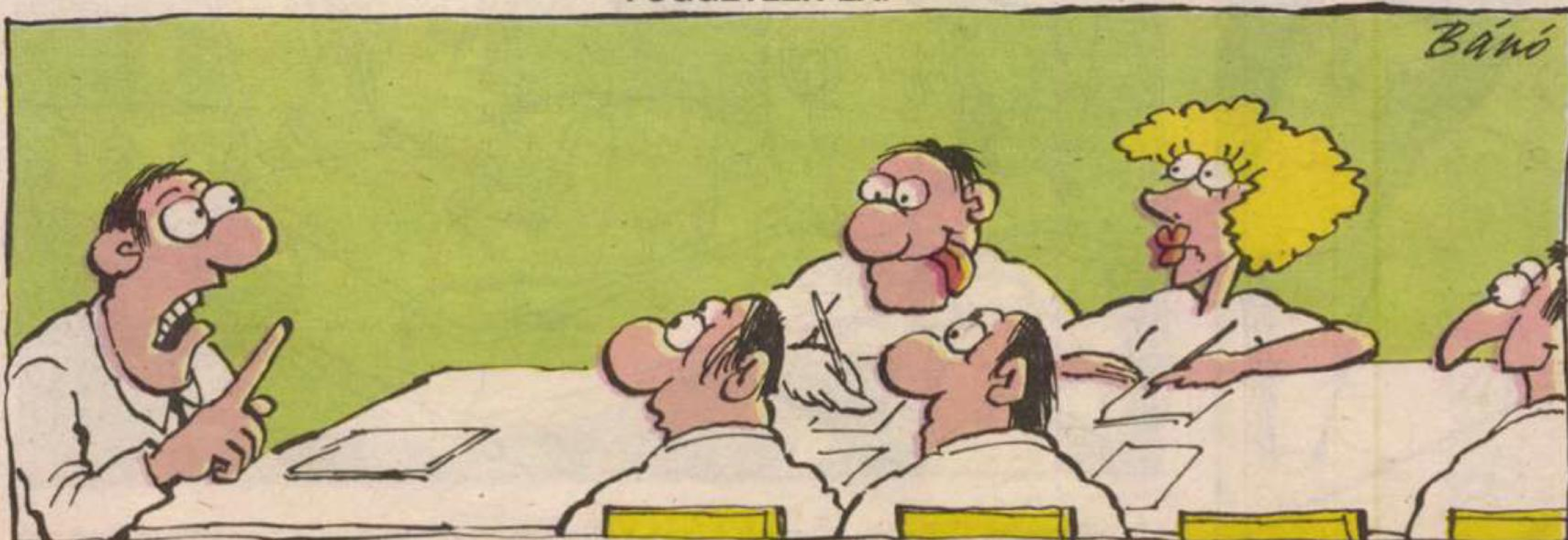

– A köztársasági elnök úr nem hagyta jóvá az ön főportási kinevezését

A Fehér Ház tapsol a Gorbacsov–Jelcin duónak
BÁRHA EGY SZERB ÉS HORVÁT DUÓNAK IS TAPSOLHATNA!

FÜGGETLEN LAP

– Ne feledjék, hogy mi csupán a kormánypártoktól vagyunk függetlenek

(P)ÁRTALMAK

Ringló Dezsőt – a Független Hétszilvafás Párt ideológusát – a bírósági folyosó márványoszlopai alatt kapta ceruzavégre riporterünk.

– Úgy értesültünk, mintha apróbb nézeteltérések lennének a párt vezetésében. Mondja, mi igaz a szóbeszédekből?!

– Ó, kérem, ezek légből kapott dolgok. Ezt csak az ellenséges külső erők terjesztik. Nálunk a legteljesebb az egyetértés. Nagyon példaértékű esetet mondok ennek igazolására: a legutóbbi kakukkfalvi vezetőségi ülésünk során közfelkiáltással dobtuk össze a szétvert ülésterem helyreállítási költségeit.

– Akkor mégis csak volt valami probléma a vezetésben!

– Nem volt! Ez csak amolyan folyosói suttogás! Nem mondom, kisebb súrlódások akadnak, de nem ez a jellemző. Csupán három olyan csoport van a vezetésben, akik nem értenek egyet. A két szárny, meg a centrum!

– Mi igaz abból, hogy egyes vezetők egymást is megfenyegették?

– Hát ebből semmi sem igaz! Egy-két pofon elcsattan hébehóba, valakinek leég a tanyája, vagy eltűnik a lábasjószága, de fenyegetésről szó sincs!

– Azt is beszélik, hogy a vezetők közül többen perben állnak egymással.

– Fiskális fogás, ne higgyen nekik! Piti ügyek, csak felfújják őket. Kicsit túl érzékenyek vagyunk, kérem. Igaz, hogy az egyik megyei elnök kocsmabútornak titulálta a helyettesét, az pedig az „Ásító inas"-hoz hasonlította egyik parlamenti képviselőnket, de senki sem anyázta a másikat!

– Ha már említette ezeket, azt is mondják, hogy újabban egymás múltját feszegetik a vezetők!

– Ne haragudjon, de ebben a kérdésben mintha valami állampárti beidegződés sejlene fel! Miért feszegetnék egymás múltját?! Együtt nőttek fel, mindent tudnak egymásról. Az öregebbek együtt „zakatoltak", egymás mellett vitték május elsején a Rákosi-, majd a Kádár-portrékat, együtt nyaraltak Csillebércen és együtt csapolták a Hanságot meg a kőbányait.

– Akkor talán a fiatalokkal van a baj?

– Azokkal hát! Azokkal az ötvenes éveikben járó taknyosokkal! Ezek előtt semmi sem szent! Ezeket teljesen megmételyezték...

– Hogy gondolja: – a szocialista eszmék?

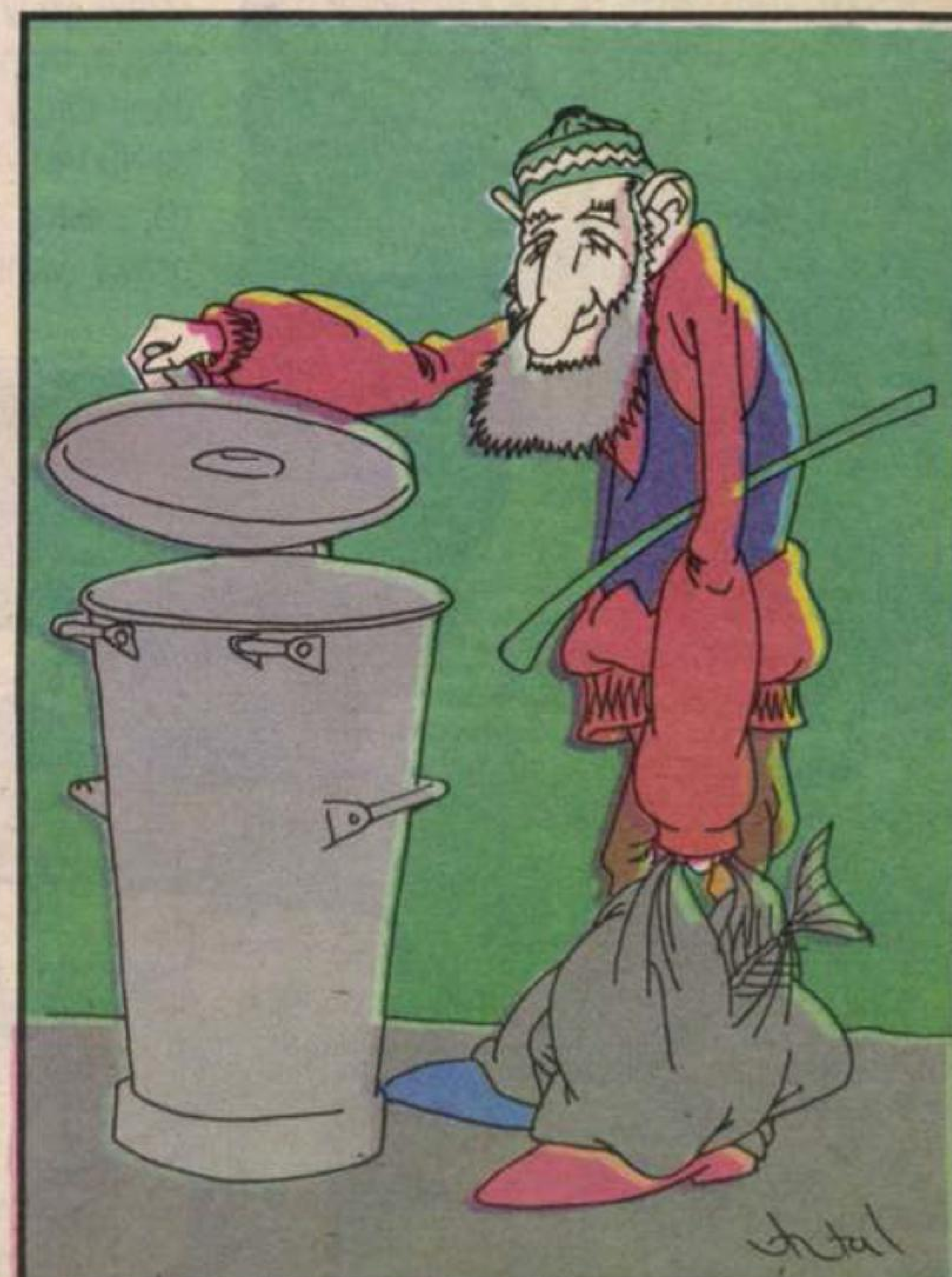
– Ne vágjon a szavamba! Hagyja befejeznem a mondatot! Nem a szocialista eszmék, hanem a nyugati demokráciák. Képesek keresztbe tenni az öregek elképzeléseinek! Nem akarják, hogy visszaállítsuk a vitézi telkek intézményét!

– És abból mennyi az igazság, hogy Önök lovasbandériumok felállítását is szorgalmazzák?

– Szemenszedett hazugság! Én a „Parasztőrség" felállítását javasoltam ugyan, de lovasbandériumról szó nem volt! Ezt most maga csak azért találta ki, hogy engem a nagy nyilvánosság előtt befeke... akarom mondani: „bevörösítsen"! Ez vért kíván! Ezért *per-bajra* hívom! Nevezze meg az ügyvédeit!

BODNÁR GYULA

Antall József: Nyugodtan jöhet a japán tőke
KAIFU TOSIKI: OKÉ, FIÚK, MEGPRÓBÁLJUK...

EGY EURÓPAI MOZDULAT

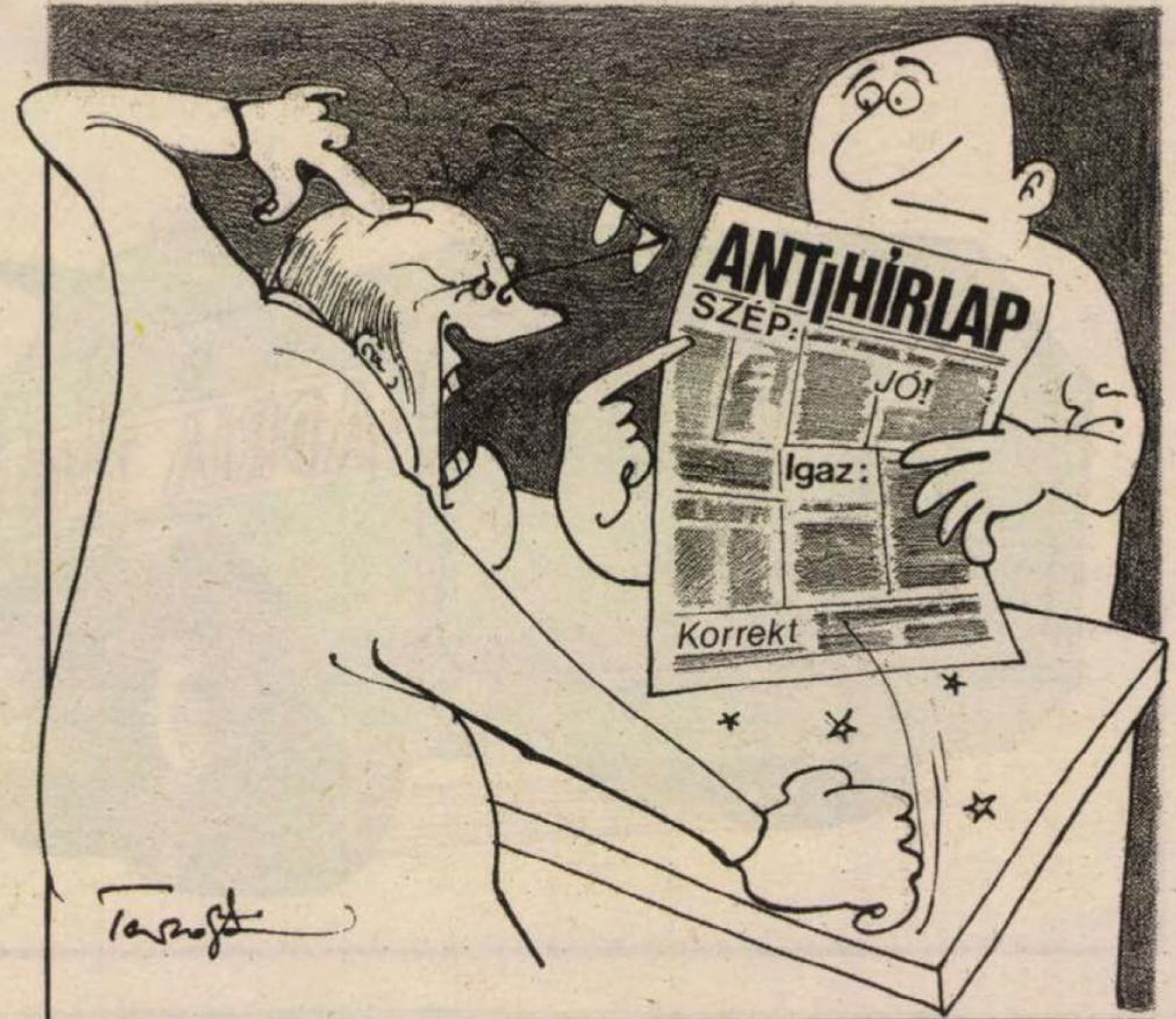
MEGPRÓBÁLTATÁSOK KORA

Mi újság a hazai újságoknál? SEMMI KÜLÖNÖS, EGYSZER PUCCS, MÁSKOR FUCCS...

– Nem baj, apukám! Majd a hideg téli estéken összebújunk, mint fiatal házas korunkban...

LAPTERV

– Megőrültél? Egy héten belül tönkremennénk!

Foci, foci, tarka

Hányszor, de hányszor megfogadtam már, hogy a focipályáknak még a környékét is oly messze elkerülöm, mint honi nehéziparunkat a nyugati működő tőke... Vakuljon meg Okulár játékvezető, ha nam mondok igazat!

Mit tetszenek kérdezni? Hogy akkor miért ögyelegtem már nyár derekán délelőttönként kedvenc csapatom háza táján szögletzászlónak öltözve? Nos, görbüljön el a tűszelepem, ha én voltam az! (Egyébiránt: ha nem ögyelgek, honnan a fenéből tudnám meg, hogy a Bogyó Kettő anyósa hogyan készíti el vejének a savanyú vetrecét? Ami majd a szezonban bajnoki pontokat jelenthet...)

Apropó, szezon!

Mögöttünk immár az ötödik forduló is, ám kedvenceim, a bőrszattyáni zöld-sárgák még egyetlen gólt sem rúgtak. Igaz, kaptak viszont tizenhetet... (Remélem, a csodakapus Lomhay, akiért cserébe nyolc és fél garnitúra lábszárvédőt adtunk a hortobágyi Sasoknak, jövő vasárnapra végre megtalálja a kontaktlencséit.)

Hiszen itt az NB I-ben már nem zöldbabra megy a játék!

Mit tetszenek kérdezni már megint? Hogyan kerültek föl a bőrszattyáni Vehemensek nagyhirtelen a megyei háromból egyenesen az NB I-be?

Nos, fölkértek bennünket, és mi igent mondtunk! A fiúk vonakodtak ugyan illendőségből vagy negyedórácskát, de végül győzött a csapatszellem. Ugyanis a szertáros Józsi bá', a csapat szelleme azt hitte, hogy az NB I az valami csúnya amcsi nyomozóiroda, akikkel nem jó sokáig kukoricázni. Egyszóval, igent mondtunk és punktum!

Hogy pofozógépek leszünk a nagyok között, és negatív csúcsot döntünk a gólarányunkkal? Annyi baj legyen!

Az a fő, hogy a szponzorunknak az őszi fordulóban még így is bőven megéri: leírhat bennünket az adójából. Hálisten – úgy hírlik – jövőre még demokratikusabb lesz az adórendszerünk:

Pofozógépek leszünk mindahányan.

WALTER BÉLA

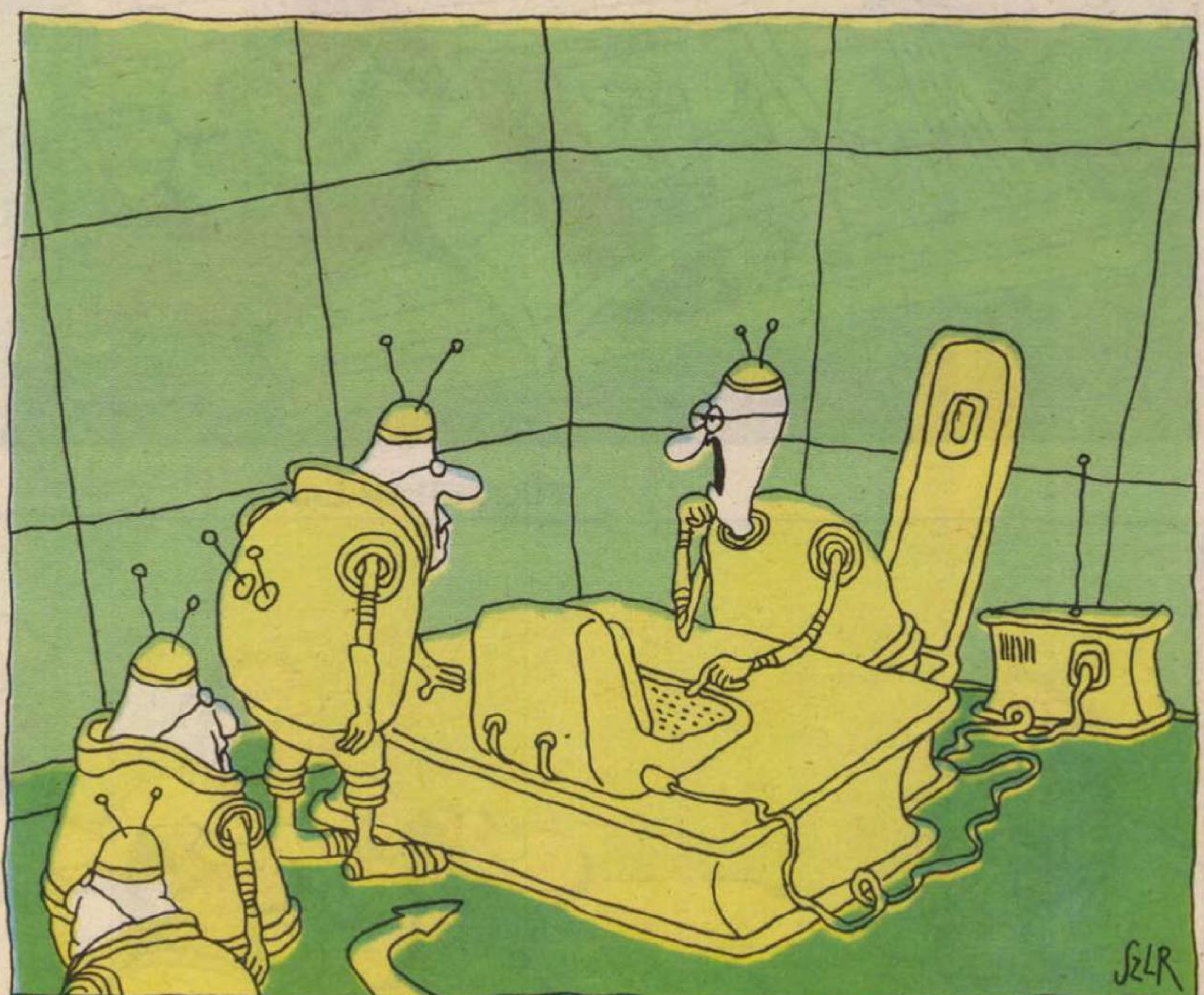
– Micsoda idők, már a hamburgerhez is két kezes kell

EXPO '96

– Ha ezzel sem pipáljuk le a Nyugatot, akkor megeszem a diplomámat

A FEJLŐDÉS NEM ÁLL MEG

– Sorolja, kérem, Önnek kiket kellett kárpótolnia a XX. században, és mennyi a kárpótlás miatti kárpótlási igénye?

VÁSÁRFIA

Történt pedig, hogy egy teljesen borult verőfényes szeptemberi reggelen Soká Ákos – mint nevéből kitűnik, abszolút szimmetrikus magyar átlagpolgár – úgy döntött; kilátogat a BNV-re. Mivel az alkalmat ünnepélyesnek ítélte (más egyebe nem lévén), legderűsebb arckifejezését öltötte fel. Bár égett a vágytól, hogy mielőbb indulhasson, meg kellett várnia, míg felesége felébred. No nem azért, mintha nejét is magával vitte volna, hanem azért, mert csak így juthatott hozzá egyetlen lepedőjükhöz, mellyel a beduinok ősi szokása szerint körülcsavarhatta majdnem egyszemélyes testét.

Első útja az új „M-A" szektorhoz, azaz köznapi nyelven szólva a „maszektor"-hoz vezetett.

Tátott szájjal állt meg azelőtt a magán autókereskedés előtt, melynek néhai vállalatának vezérigazgatója és a cég akkori alapszervezeti párttitkára volt a tulajdonosa. A nyugati autócsodák mögötti falon hatalmas felirat adta tudtára a Soká Ákos féle kétkezi bámészkodóknak, hogy „Keleti kocsi és hitel nincs!". Hősünk, miután megcsodálta a jó öreg Alfa Romeó mellett lévő Béta Júlia prototípusát, tudta, hogy ezeket nem az ő számára állították ki!

A következő stand, ahová veleszületett átkos kíváncsisága vezette, nem volt más, mint az egykori városi első titkár bútorüzemének mintaterme. A legkényesebb főúri fényűzést is kielégítő színvonalú bútorokban jóleső érzéssel fedezte fel rég volt május elsejék dísztribünjeinek fenyődeszkáit! Mély öröm töltötte el, hiszen igazolni látta hőn szeretett kémiatanárának gyakori mondását: „– Jegyezzétek meg jól, iskolakerülő mihasznák, hogy az anyag nem vész el!". Mindazonáltal megkülönböztetett nyomatékkal érezte, hogy ezeket a bútorokat nem az ő számára állították ki!

Körsétáján a következő állomást az a stand jelentette, ahol egy téeszelnökké emelkedett iskolai padtársa által káeftézett kisvágóhíd csemegeárui csiklandozták az arra járók ínyét. Mivel itt nem találta a hentesnél évtizedeken át megszokott faggyút és mócsingot, tudta, hogy ezeket a szuperszalámikat, csodasonkákat és extrakarajokat már megint csak nem az ő számára állították ki!

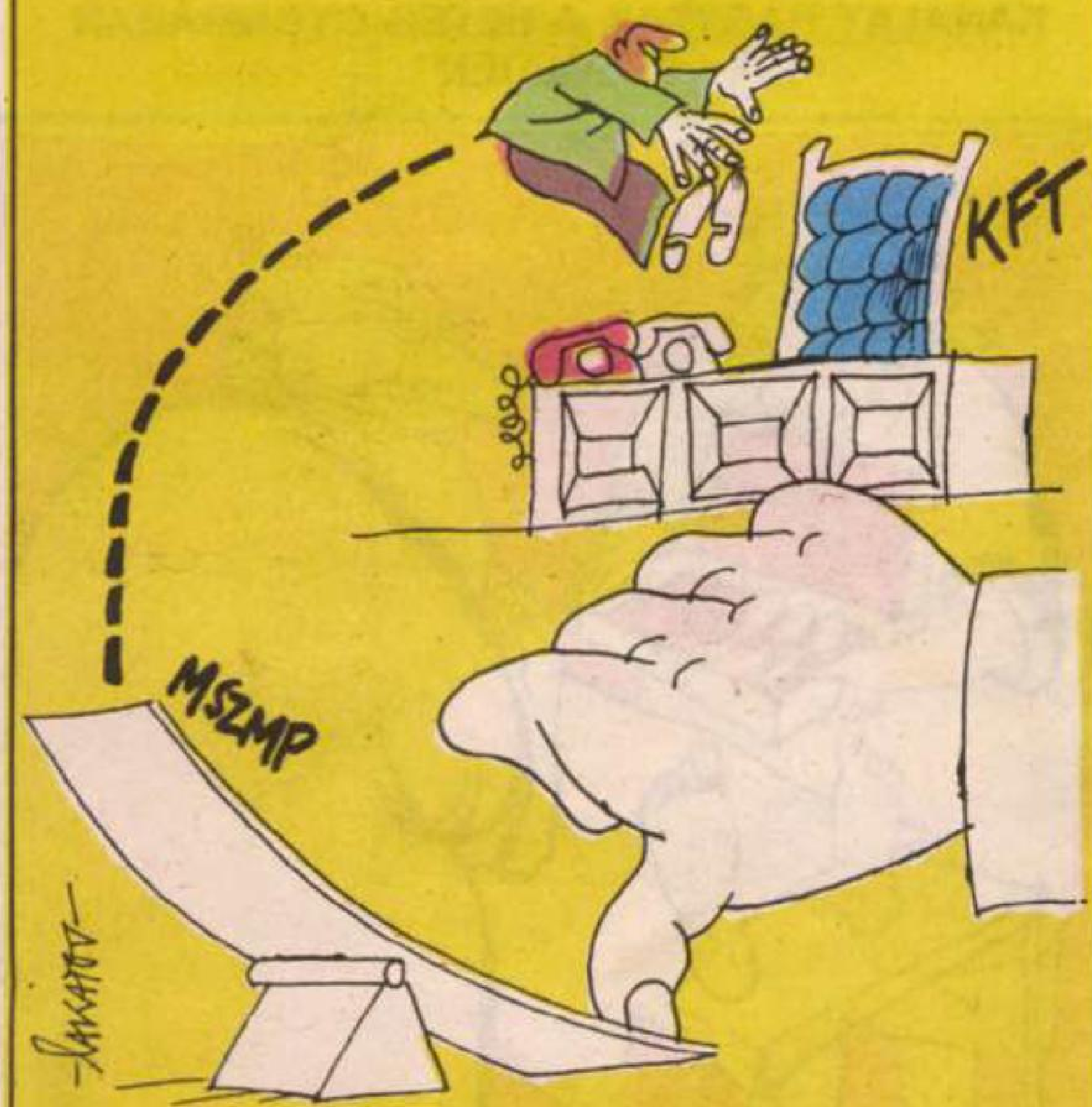
Soká Ákos – mint azt a bevezetőben már volt szerencsém említeni – a nevében is szimmetrikus átlagmagyar, tétova tekintettel nézett körül. Már-már teljesen hatalmába kerítette a feleslegesség érzése, amikor a karitatív szervezetek között megbújva, észrevette saját helyi önkormányzatának a standját! Óvatosan, szinte behunyt szemmel közelítette meg a szerény pavilont. Nem akarta azonnal „élesben" megélni, hogy itt sem az ő számára állítanak ki... Most az egyszer azonban tévedett! Itt csak neki, csakis az ő számára állítottak ki!

...– Hogy mit?!

„Szegénységi bizonyítványt"!

(BODNÁR)

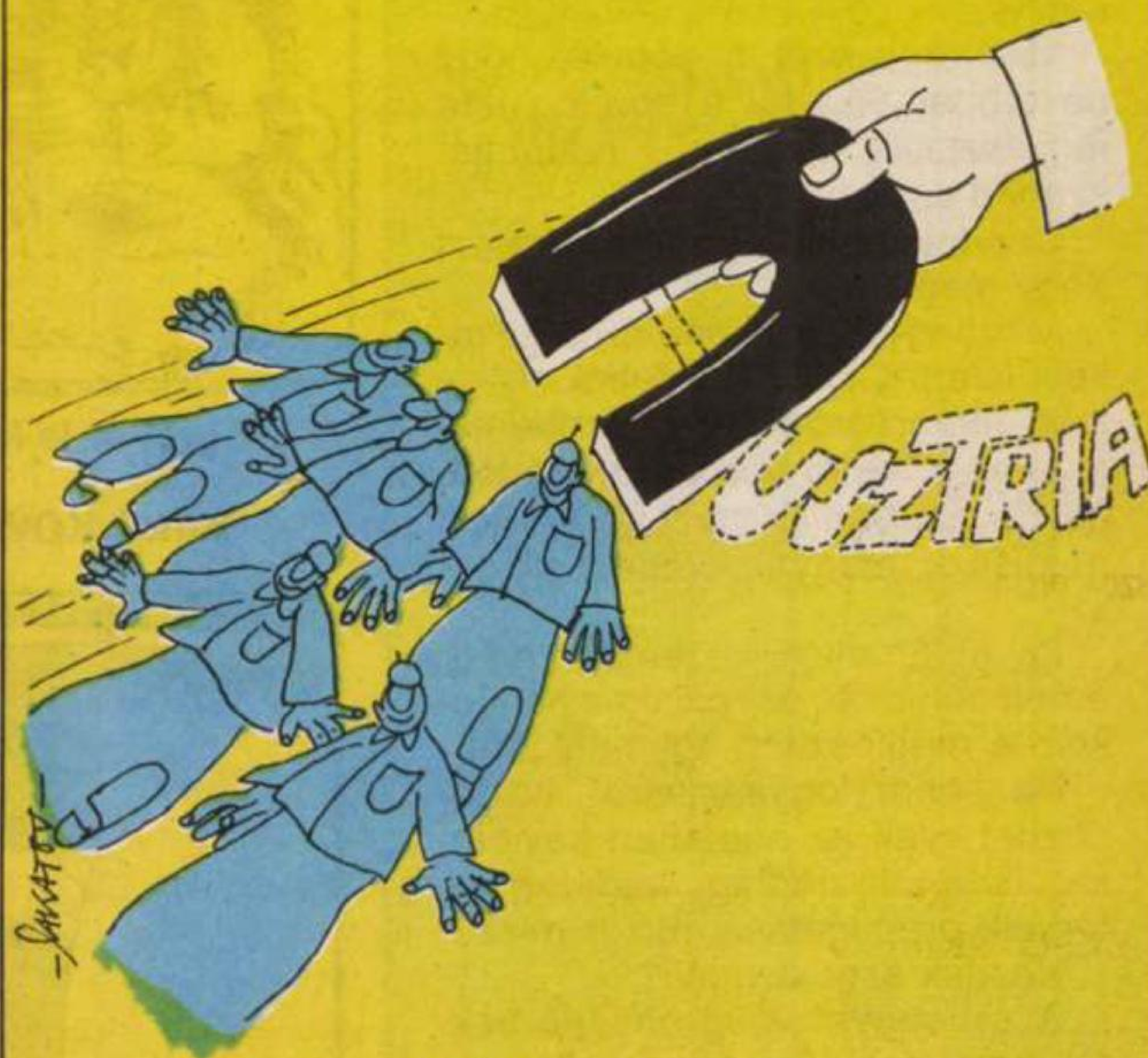
ÁTHELYEZÉS 1.

Súlyos alapanyag-hiánnyal küzd az Országos Vérellátó Szolgálat

TORGYÁN ÚR! HOL VAN AZ A BEÍGÉRT „PATAK VÉR"?!

ÁTHELYEZÉS 2.

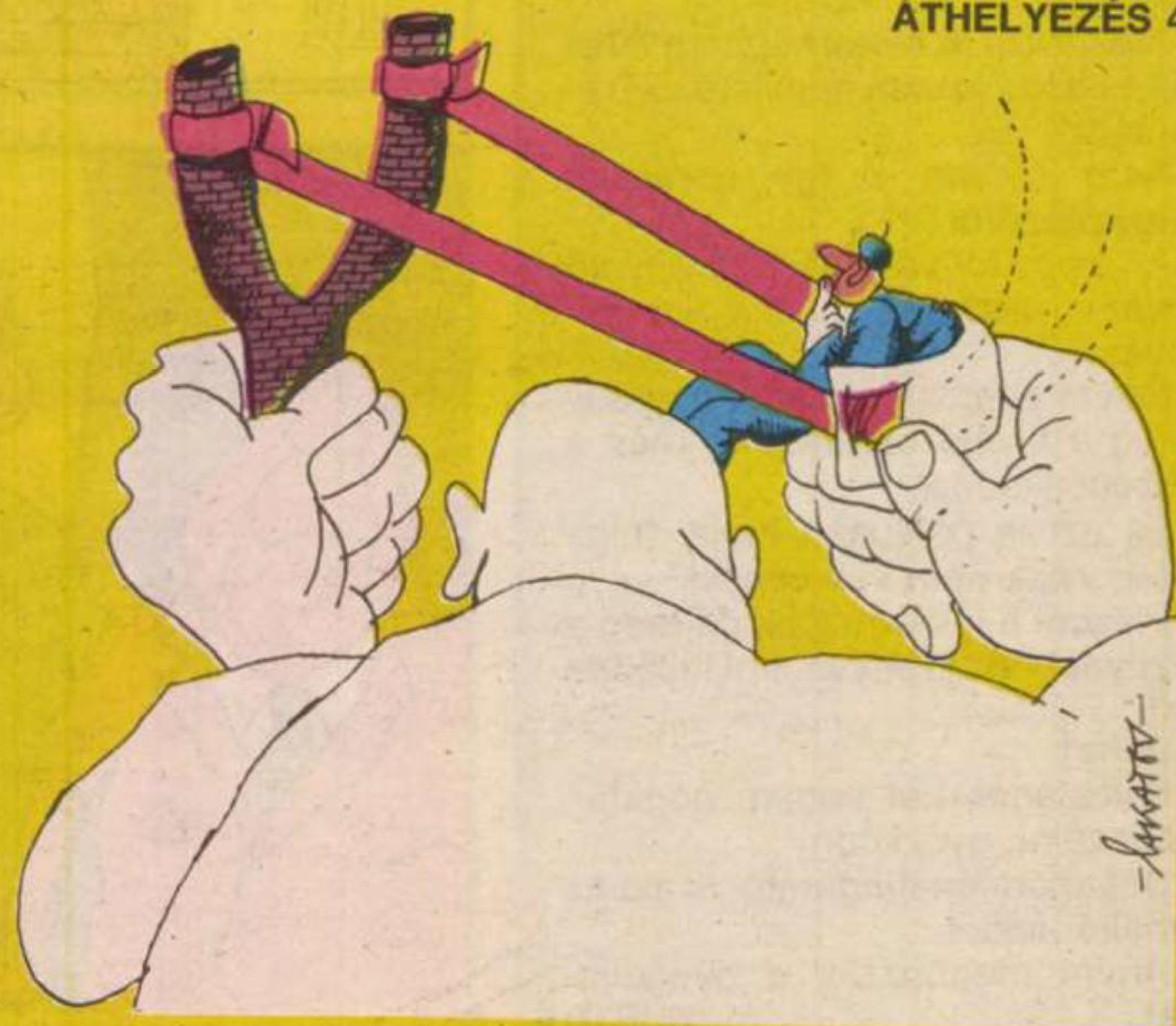
Mágneses vonzás

ÁTHELYEZÉS 3.

Átképzés

ÁTHELYEZÉS 4.

Kilőve...

EMELEM POHARAM!

Emelem poharam annak a magas rangú ügyintézőnek az egészségére, aki olyan ügyesen intézte el a bajba került magyar borászok ügyét.

Hogyan kerültek bajba a bortermelők?

A szokásos módon.

Bőséges szőlőtermés. Hirtelen piacvesztés. Jelentős kamatterhek, vontatott privatizáció, megcsappant exporttámogatás, csupa régi nóta.

Az a veszély fenyeget, hogy jövőre ötmillió hektó eladatlan bor lesz a pincékben.

Ám ebben a vészterhes helyzetben megszületett egy zseniális döntés!

Szabad reklámozni a bort!

Mert ugyebár, ha a magyar ember azt olvassa az újságban, azt hallja a rádióban, azt látja-hallja a tévében, hogy igyon magyar bort, egy slukkra felhörpinti a teljes készletet, már csak hazafiságból is.

Csak az a bibi, hogy ez a felhívás, ez a buzdítás nem juthat el a néphez.

Mert úgy szól a döntés, hogy november végétől a borok „nem fogyasztásra ösztönző" reklámját szabad csak beindítani.

Gondolom, a bor fogyasztása az, hogy megisszák.

Minthogy hazánkban erős az alkoholizmus, szó sem lehet olyasfajta hírverésről, hogy „Emberek, igyatok a finom borocskákból többet!", „Borban az igazság!", „Bort megissza magyar ember, jól teszi!"

Így aztán állok, kezemben a felemelt pohárral, és recseg a homlokom a megfeszített agymunkától.

Ha „nem fogyasztásra" ösztönözhet csak az eladatlan kövidinka, cirfandli, rizling, kadarka és társaik propagálása, akkor mire?

Kezdek szomorodni.

Azért vegyek meg ötmillió hektót, hogy csak úgy nézzem?

Hatalmas uszodát építsek, abba töltsem a hegy levét? Csak akkor nyelhessek belőle, amikor épp fuldoklom?

Alakítsam át motorhajtásra? Tokaji aszúval fusson nem létező Trabantom?

Nem jól van ez így, borászati főügyintéző úr!

A „nem fogyasztásra" irányuló reklám rosszabb, mint a semmireklám.

És Ön pontosan tudja, hogy egy dolog a szolid borivás, és más a részegeskedés.

És azt is pontosan tudja, hogy „Jó bornak nem kell cégér!"

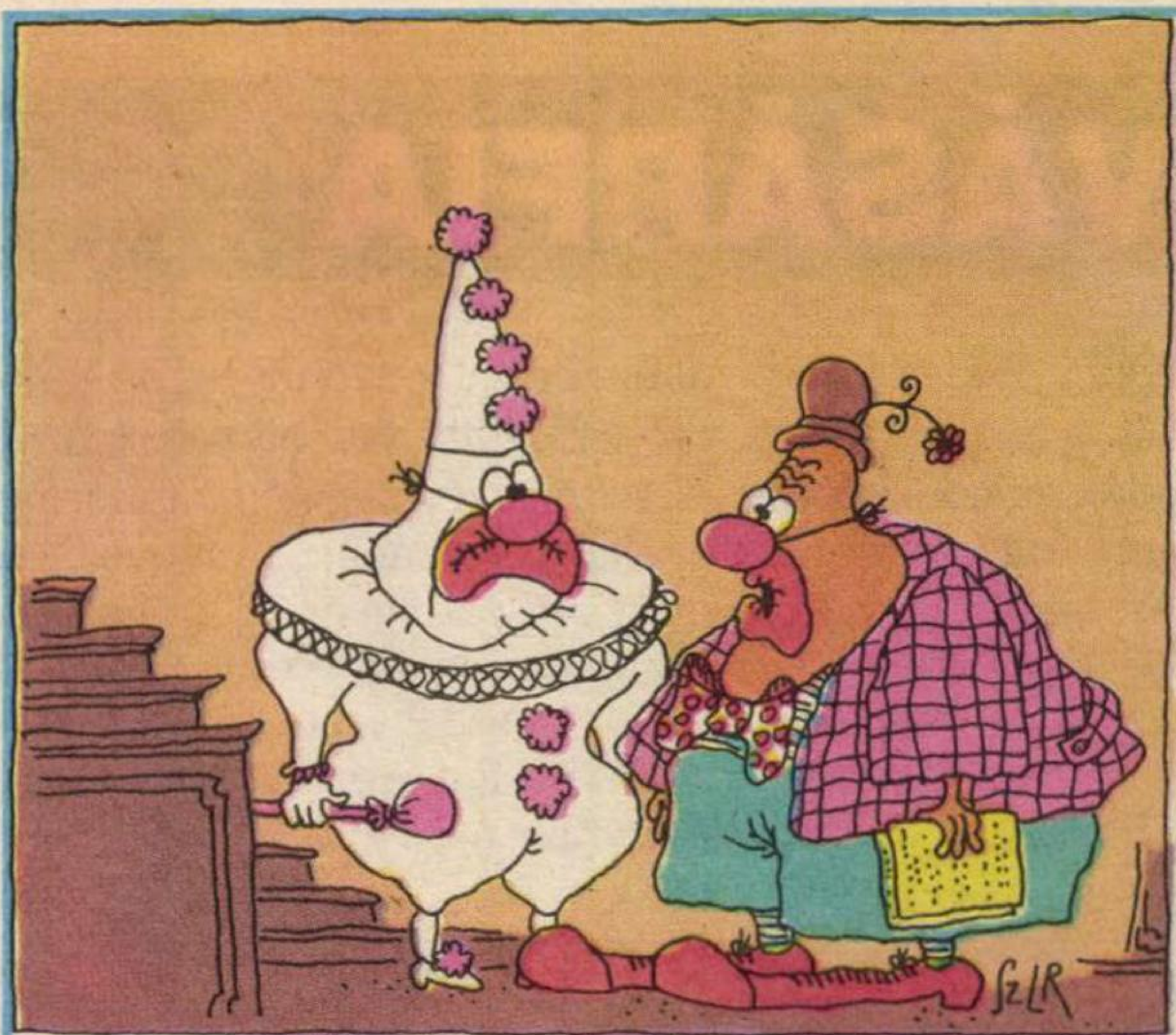
Viszont a jó borhoz is, de még a silányabbhoz is egyvalami feltétlen kell.

Pénz!

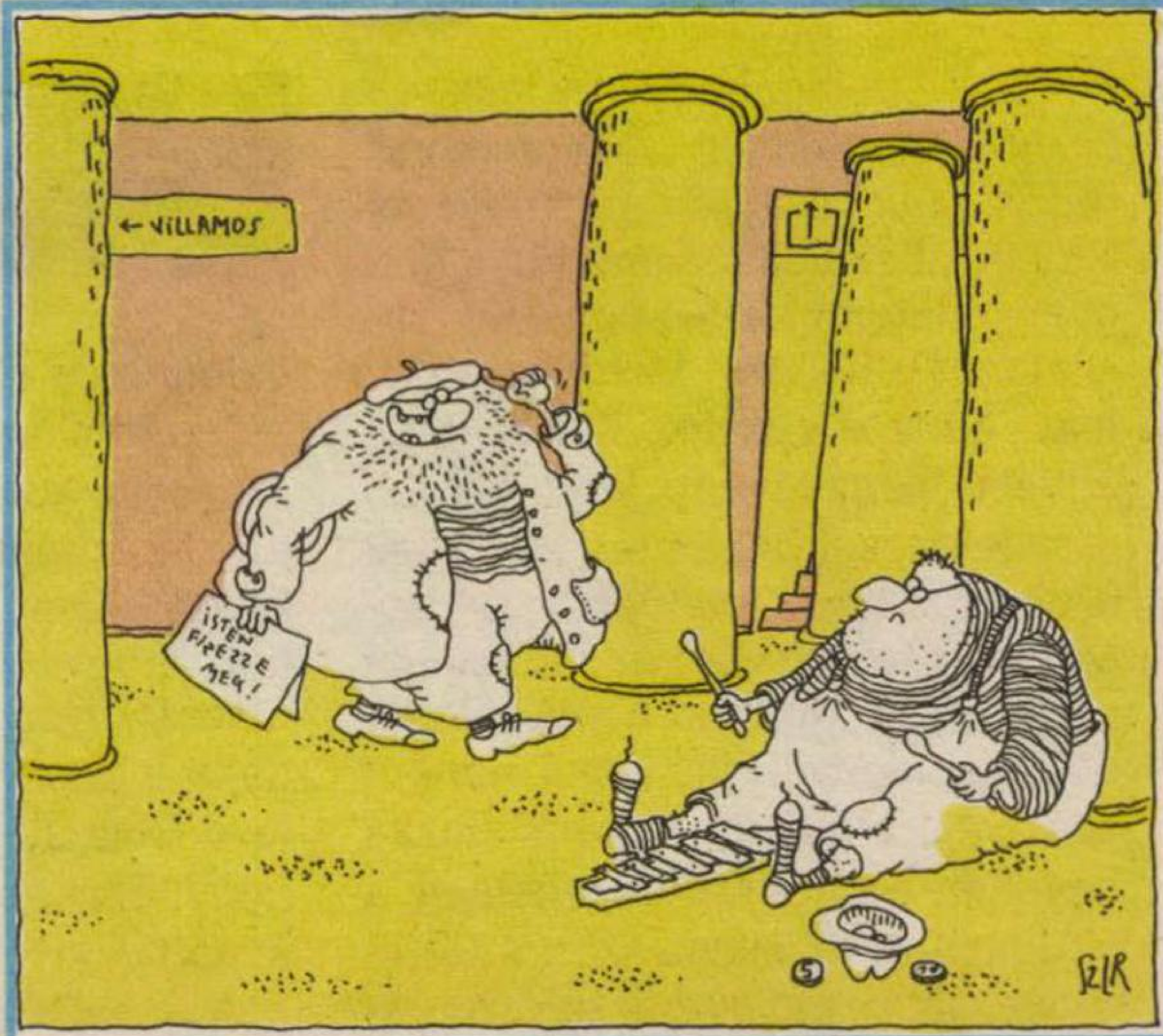
Felesleges hát engem nógatni, rábeszélni, győzködni.

Bekapom én magamtól is azt az ötmillió hektót.

Amint meghozzák a nyugdíjamat. (KÜRTI)

– Attól tartok, főnök, hogy az új arculatmenedzserünk nem egészen pontosan értelmezte a pártunk által felvállalt közéleti szerepet...

– Jó reggelt, kolléga! Képzelje, azt írja a horoszkópom, hogy ma a munkahelyemen jelentős anyagi sikerre számíthatok!

KEVÉS A VÉRADÓ

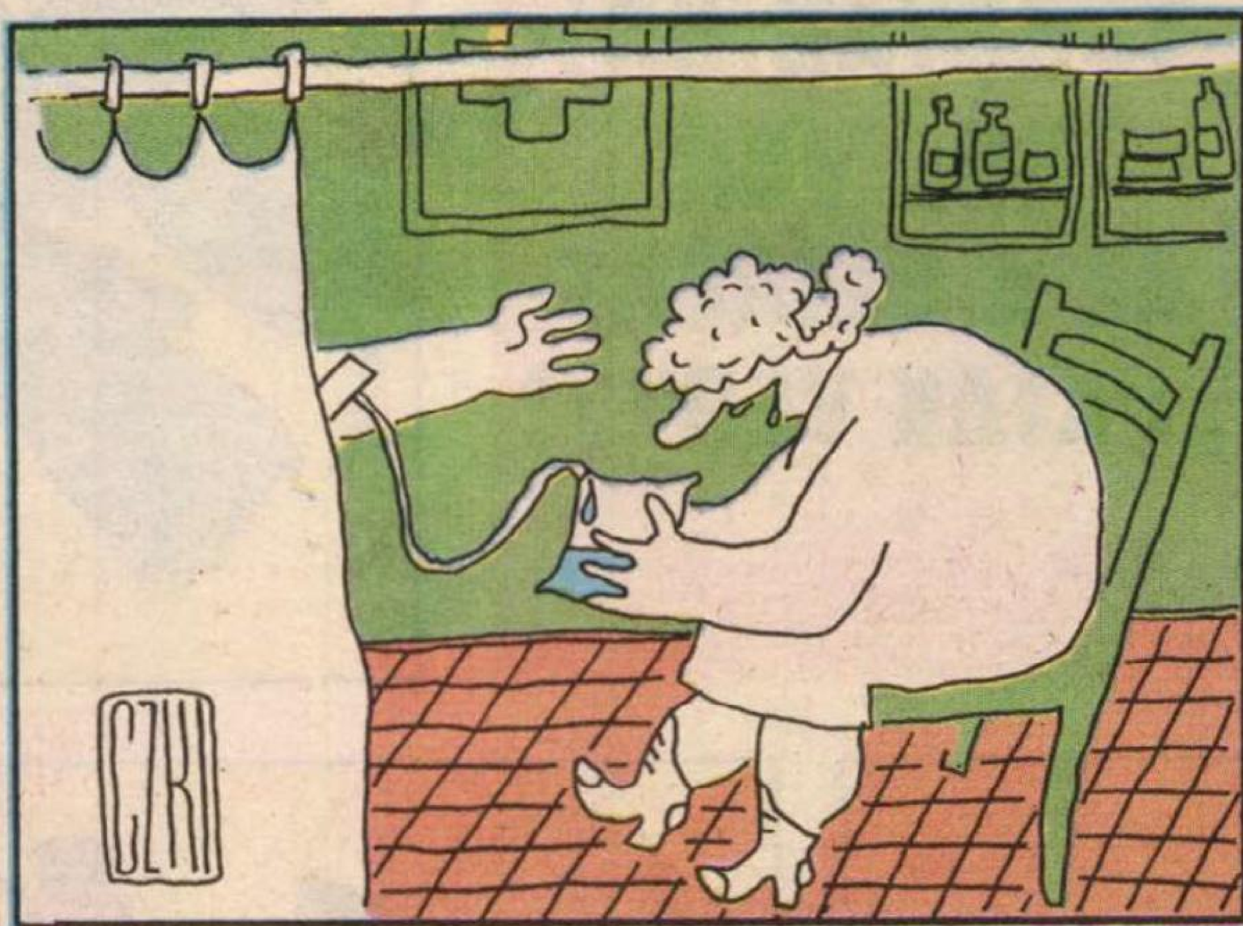

– A gróf úr is kénytelen volt áttérni a vörösborra

Thatcher asszony egymillió dollárt kapott japán előadó körútjáért

DRÁGA MACZÓ ÁGNES, UGRIN EMESE, BEKE KATA! MIKOR TETSZENEK INDULNI?

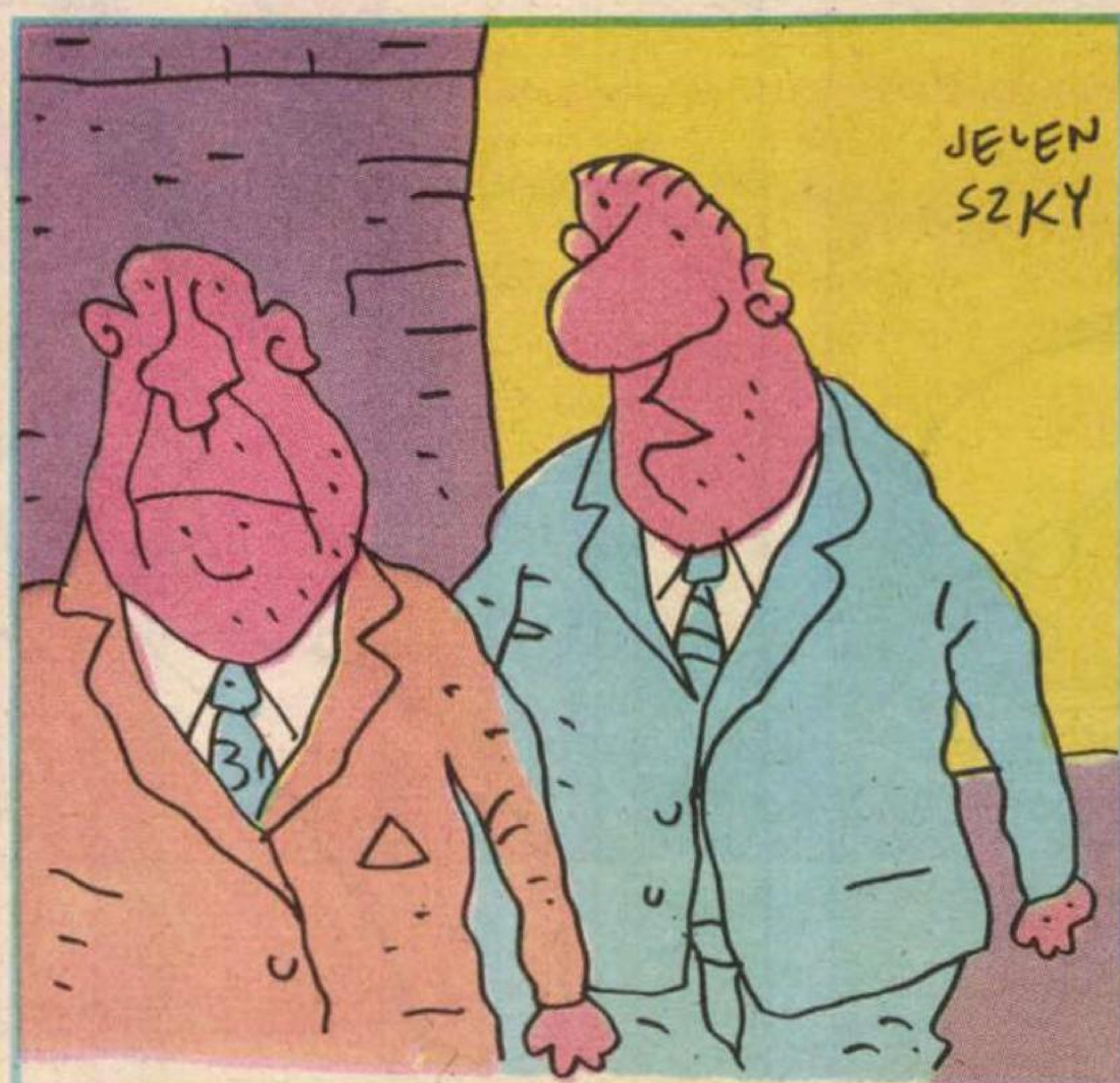
BÁRÓ KOVÁCS ARISZTID VÉRADÁSON

KANALAT HAGYTAK A BETEG GYOMRÁBAN SZEGEDEN

– Főorvos úr, már csak három beteghez van kanál, tessék beosztani...

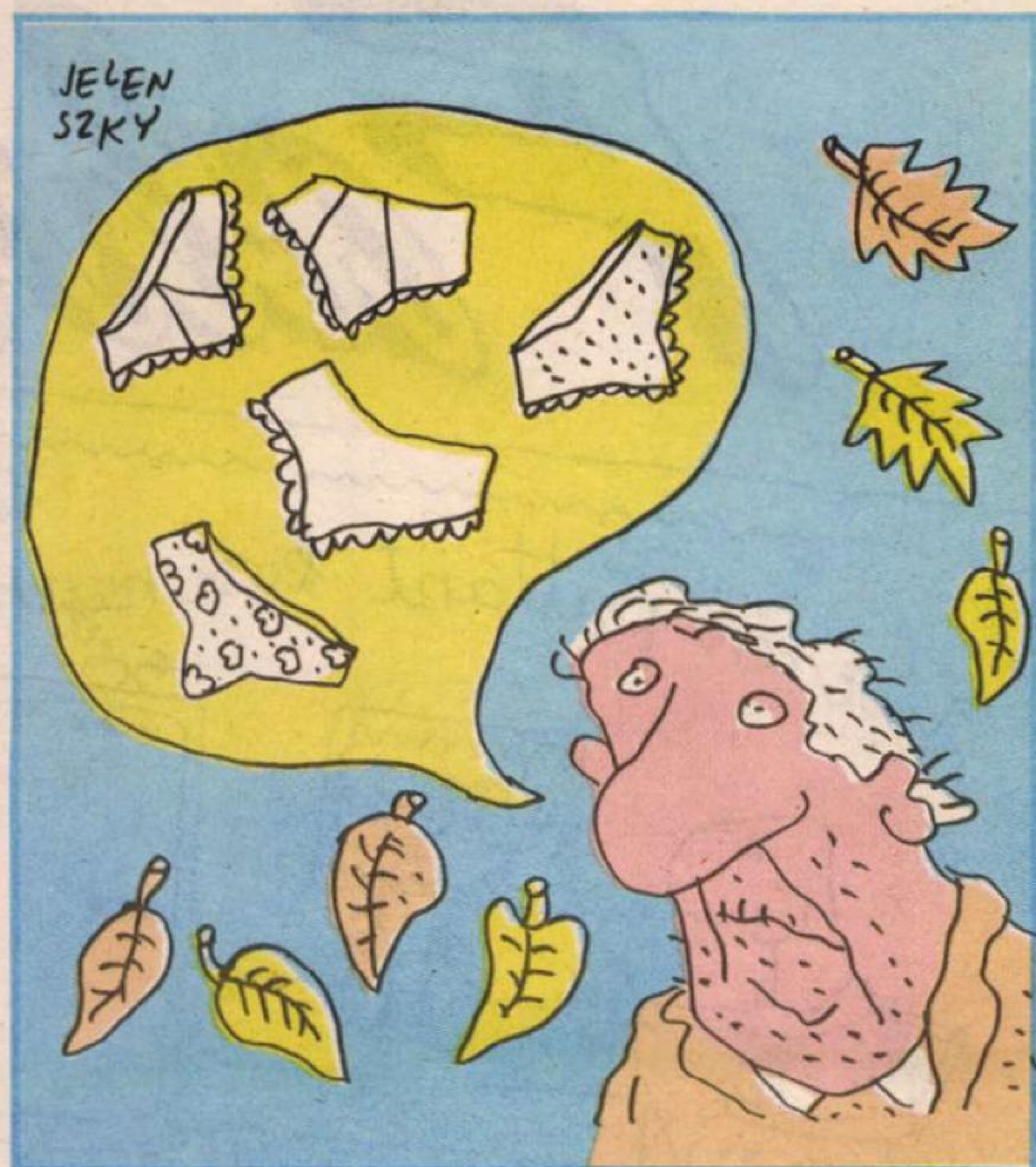

– Hallom, téged is elüztek az iparból az iparűzési adóval

Eddig a fertőző nyugati ideológiák elleni harc vezetője volt a tsz-ben, most átirányították a seregélyek ellen

ŐSZI ASSZOCIÁCIÓ

KENYÉR-KERESŐ

Mit kíván a magyar polgár?

Cirkuszt, kenyeret. Ha nem adnak neki kenyeret, akkor cirkuszt csinál.

Ő lesz benne az éhezőművész.

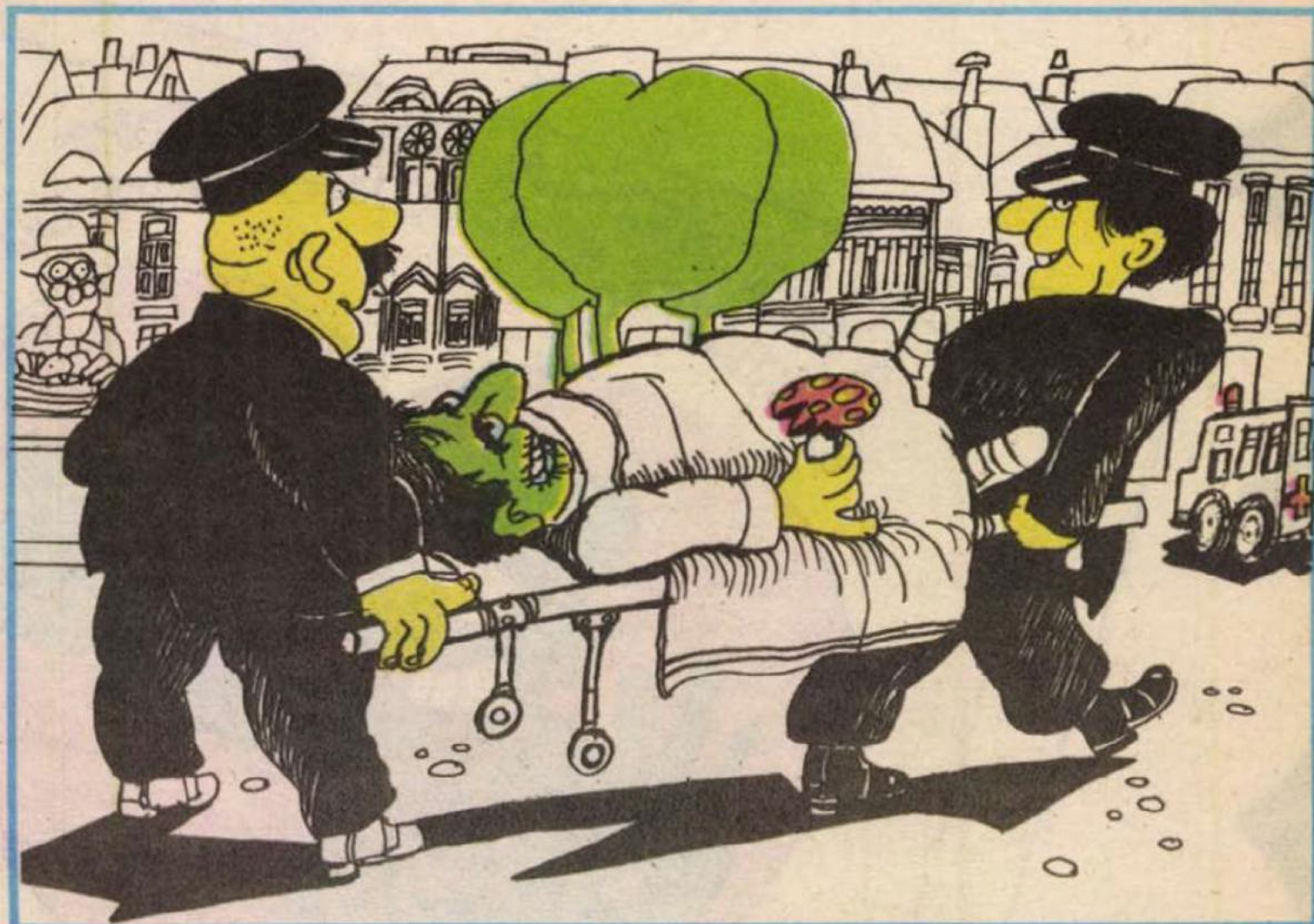
Ha meg borsot törnek az orra alá, felpaprikázódik.

Adnak hát neki némi könyöradományt, ettől megszelídül, és szinte kenyérre lehet kenni.

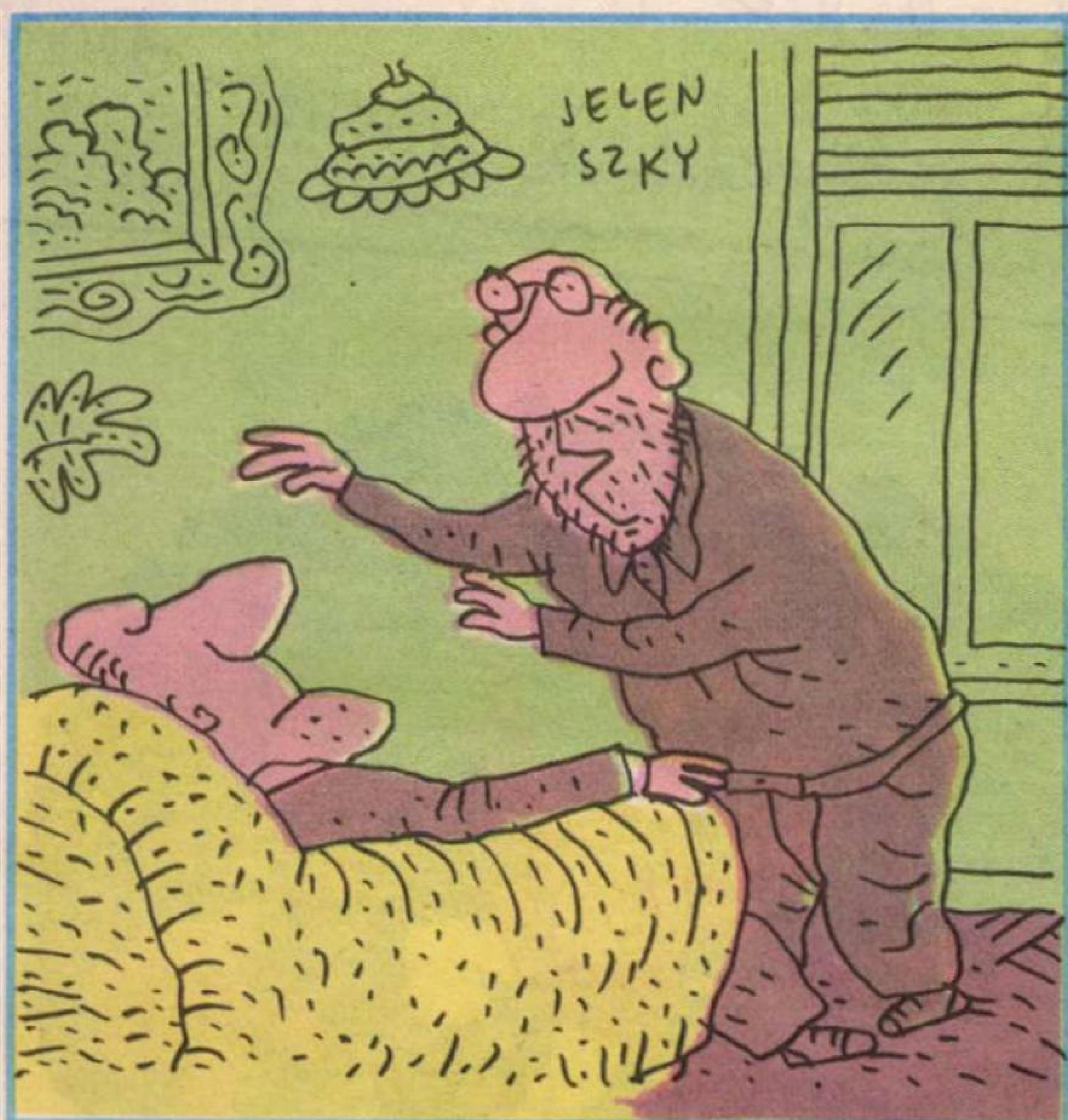
És, hogy az akciót siker koronázza, íme, már hozzák is a kenyeret.

Ilyen egyszerű...

(Szűcs)

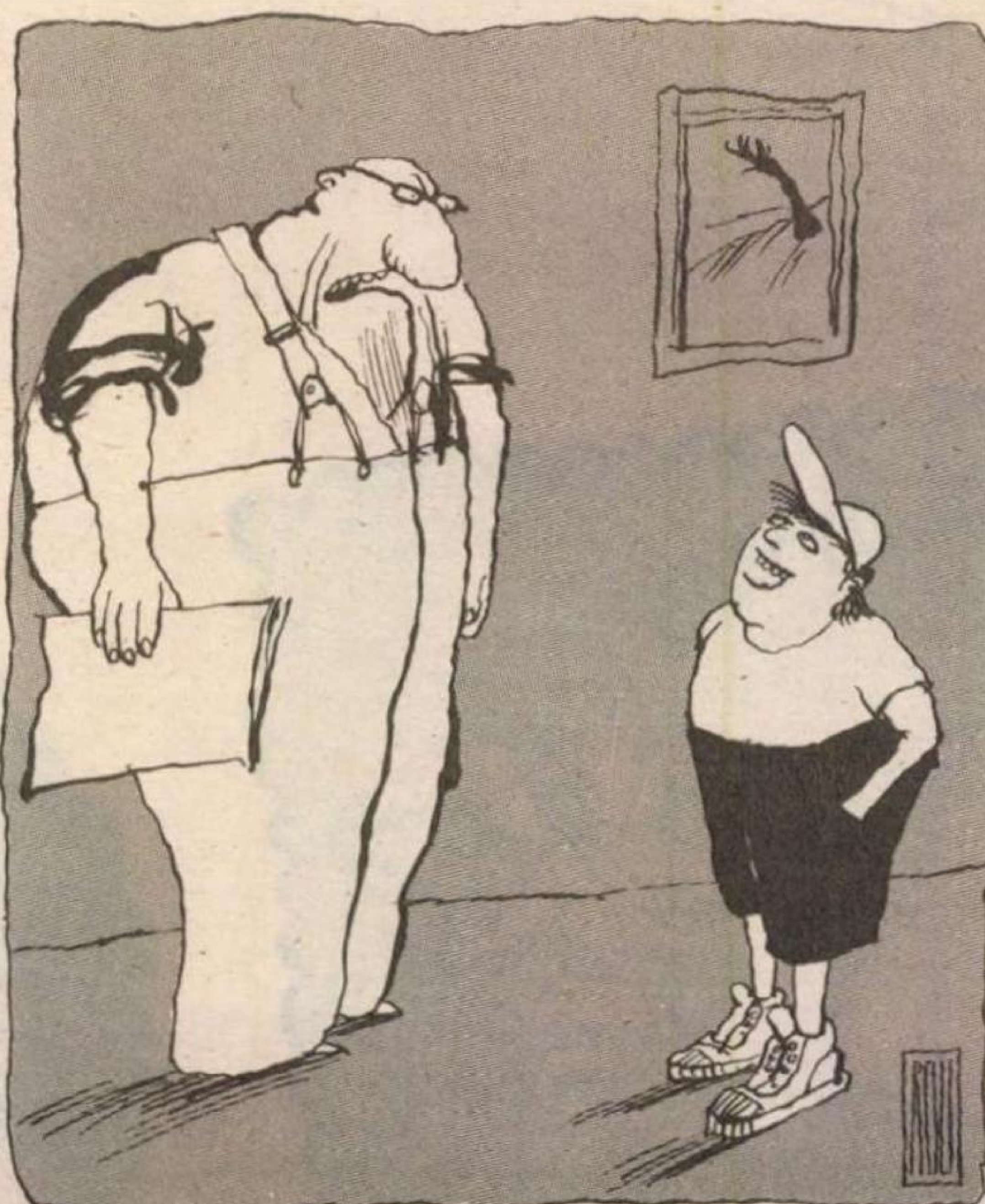

– Fogadott! Ez jó gomba, és beleharapott!
– Fárasztó, hogy mindig a gombaszakértő nyer...

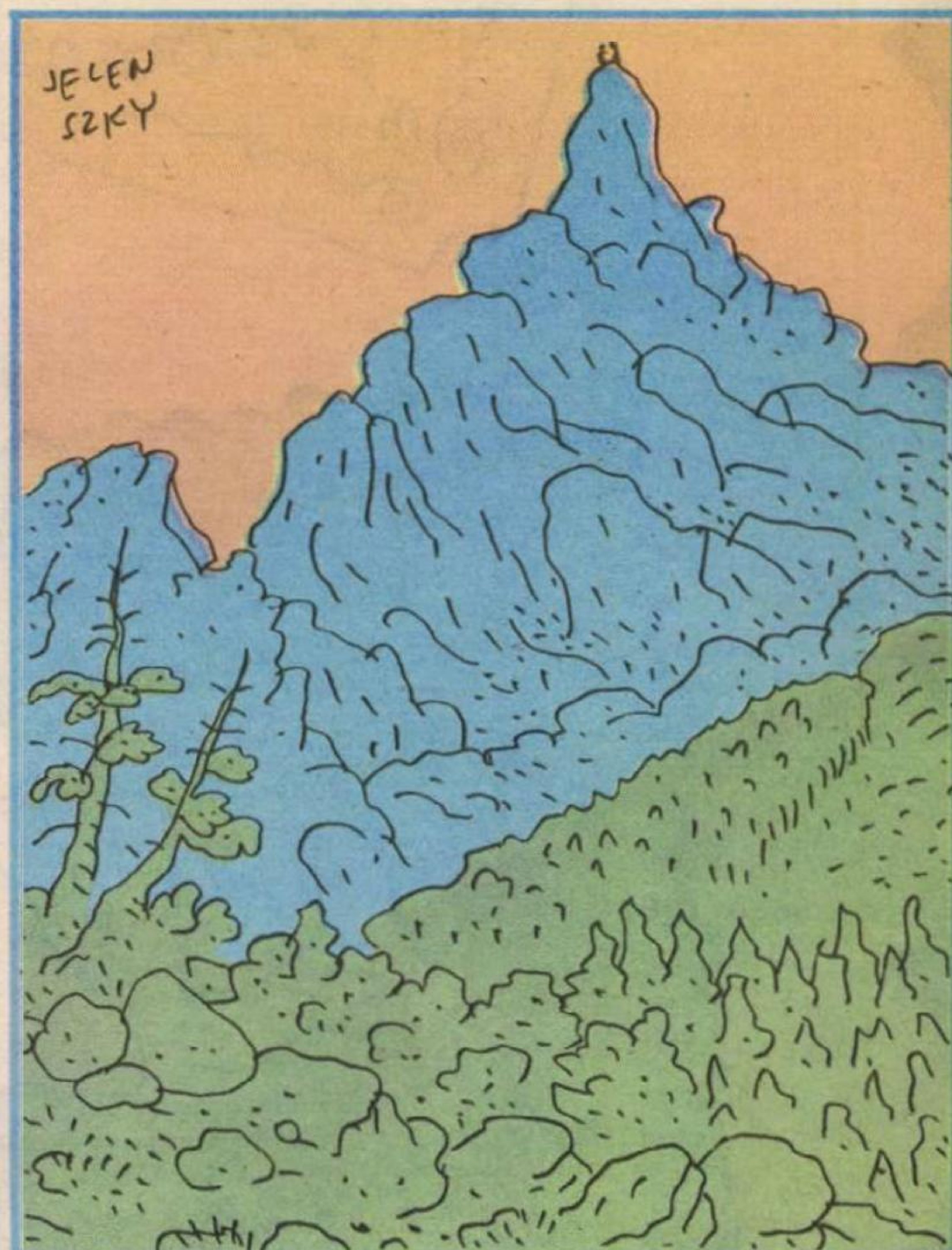

– Most pedig mondja utánam: alkotmányos, válság van, alkotmányos válság van, alkotmányos...

FÉRFIDOLOG

– Apa, eltartod a gyereket év végéig, vagy adjam állami gondozásba?...

– Most mit tűzzünk ki, Vaszilij Ivanovics, mikor elindultunk, még a szovjet zászlót hoztuk magunkkal

ORVOSI ÜGYELET

Mikor lepjék el gyermekünket amőba-szerű kiütések, ha nem a háromnapos ünnep idusán?! Reggelre kelvén heveny fogcsikorgatással kísért hersegést hallottam a dedszobából. Sarjamat véresre vakartan leltem az ágyban. Komor hangulatán nem is volt mit csodállani, hiszen úgy festett, akár egy skarlátszínű, dombornyomású térkép. Az én kiütéstani tudományomtól bármi baja lehetett, orbánctól bubópestisig.

Irány az orvosi ügyelet.

Hát tudtam én, magyar anya, hogy most veszi kezdetét a bohózat?! A gyermekorvosi rendelőt (a város egyik végén) zárva találtuk, ám falán még egy bélyegméretű cetlit sem, amely legalább csak célzott volna arra, hogy mégis, hová legyen az aggódó szülő a beteg deddel. Elkocsiztunk a felnőtt ügyeletre (a város másik végén), s ott megtudtuk, jó helyen járunk, a körzeti orvos vasár- és ünnepnapokon gyermekbetegségekhez is szakért.

Leültünk. Vártunk. Várogattunk. A sarj szenvedélyesen vakarózott, dudorai szemlátomást lüktettek. Tovatellett röpke félórácska. Ekkor rendőrautó érkezett, s két egyenruhás bevezetett a váróba egy illuminált hölgyet, aki pillangómintás kisestélyit viselt, lilás monoklikkal és tiplikkel.

Kisvártatva helyes kis papucsban előklaffogott az asszisztensnő, és megérdeklődte a rendőröktől, mi járatban valának. A monoklis hölgy is csatlakozott a kedélyes társalgáshoz, amely arról szólt, hogy ő meggyilkolt-e valakit vagy sem, két üveg sört ivott-e vagy hordócskával, és vajon meztelenül rohangászott-e a vendéglőben, vagy netán hét fátyolban. Hosszan vitatták: ki kit vert? Korbáccsal?

Gyermekünk összetöpörödött kissé a széken, felhagyott a vakarózással, s mi kezdtünk örülni, hogy alig is beteg; hiszen nincs ötvenfokos láza, nem a hóna alatt hozta a fejét, és a vakbele sem épp most perforál.

A doktor kijött, elhelyeskedett kicsit a jövevényekkel, majd beszólította őket.

Közben újabb betegek érkeztek. Ülöngtünk szépen; a templom harangja egyre-másra kongatott, még újabb betegek jöttek: zöldebbek, szürkébbek. A rendőrök munkaideje lejárt, befutott a váltás. Azután a doktor szótlanul keresztülment a várótermi gyülekezeten, és soha többé nem láttuk.

A gyermekre nagyszerű hatást gyakorolt a másfél órán át szívott SZTK-levegő. Dudorai halványulni látszottak, csak a feje lilult, és folyton ígérgette, hogy este megmossa a fülét, ha nem rostokolunk itt tovább. Kívülről fújtuk a falra aggatott plakát szövegét, miszerint az ügyeletes orvos nem megy házhoz fogamzásgátlót felírni. (Postinort sem?!)

Amikor újfent előklaffogott az asszisztensnő, megérdeklődtük, miért is szünetel a rendelés. Megtudtuk, hogy a mentőre várunk ám, amely majd elszállítja a monoklis hölgyet a zárt osztályra. Hogy attól miért nem mehet tovább a rendelés, amikor két fegyveres rendőr posztol mellette, és ezer szoba áll rendelkezésre, ahol a várakozást le lehetne bonyolítani?! Meg hogy mi lesz addig a többi beteggel? Merthogy épeszű ember ünnepnap nem ül két órát az ügyeleten, hacsak nem fáj neki valahol?!

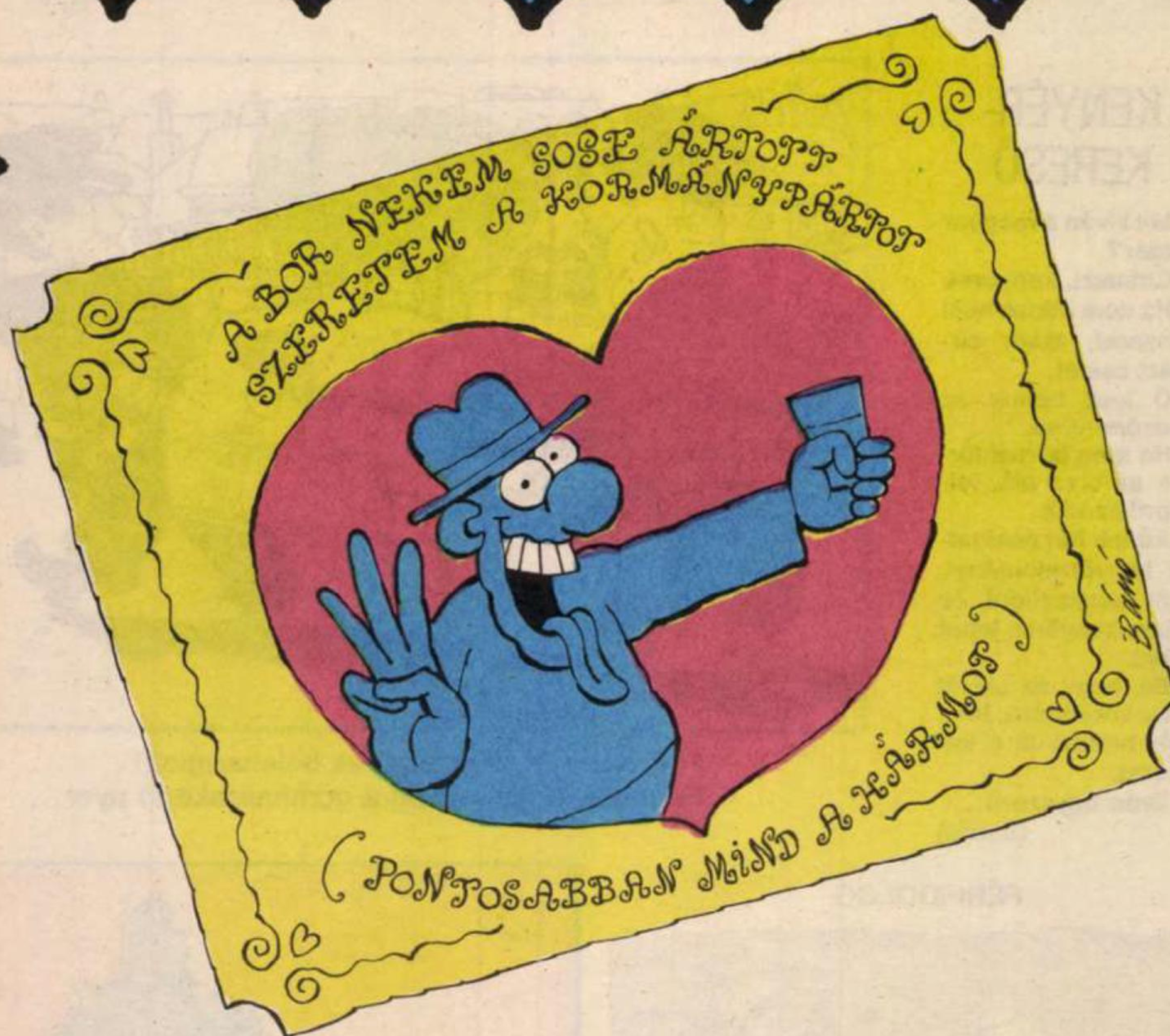
Ekkor kiderült, hogy jól képzett asszisztensnő látatlanban is tud diagnosztizálni. – Maguk itt együttvéve nem olyan roncsok, mint az a súlyos elmebeteg odabenn! – felelte.

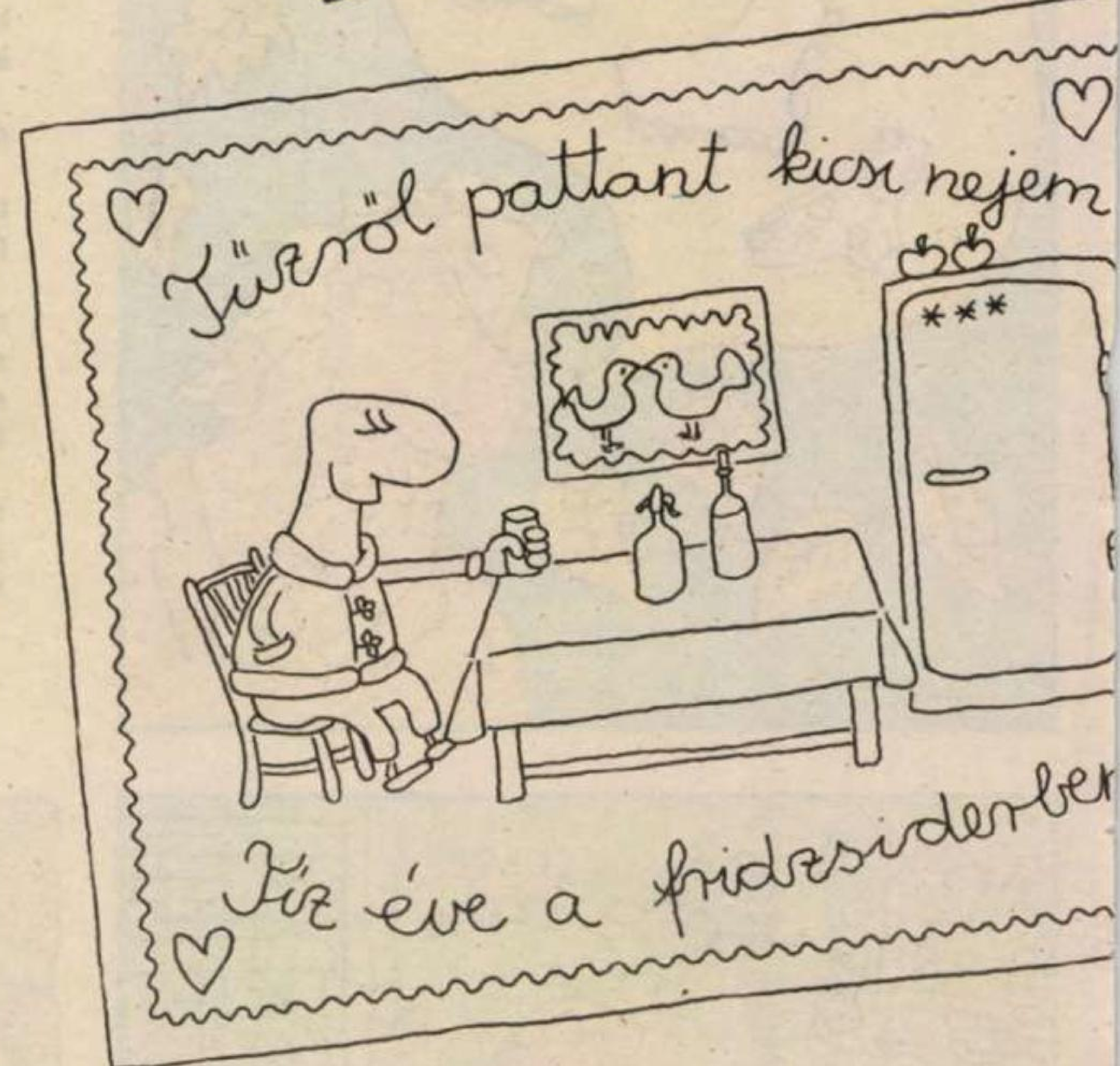
És hozzáközölte még: márpedig megvárjuk a mentőt, addig nincs ellátás!

Csóközön, mondtuk, és kirohantunk az ajtón az alig is viszkető gyerekkel. Becsengettünk a patikába, s a kirakat láttán ötlött fel bennünk: az a helyes kis asszisztensnő igazán megkínálhatná a betegeket aranyér elleni kenőccsel a hosszúra nyúló várakozás közben. Neki pluszmunka, ha még az is kiújul!?

VAVYAN FABLE

Falv

VÉDŐBESZÉD

Ezúttal falvédőbeszéd, persze.

Mert manapság a falvédő (műemlék-) védelemre szorul. Bezzeg az átkosban (mindegyikben!) ott virított megannyi konyhában és tisztaszobában. Védte a falat a piszoktól, és a fal gazdáit a piszok nehéz hétköznapoktól. Harsány derűjével, közhelyes optimizmusával. Ráförmedt a csélcsap asszonykára, a részeges férjre, a rakoncátlan gyerekre –, de úgy ám, hogy szinte a fal adta a másikat…

Talán egyszer megírja majd valaki a falvédők hiteles történetét. A kínai Nagy Falvédőtől kezdve egészen a volt NDK-s határőrig*.

Ám addig is:

A Ludas Matyi néhány derék rajzolója vadonatúj falvédőterveket készített, mindannyiunk okulására. (Ezalatt a többbiek természetesen falaztak nékik.)

Nos e ravaszdi falvédők a megtévesztésig hasonlítanak az igaziakra. És nem véletlenül…

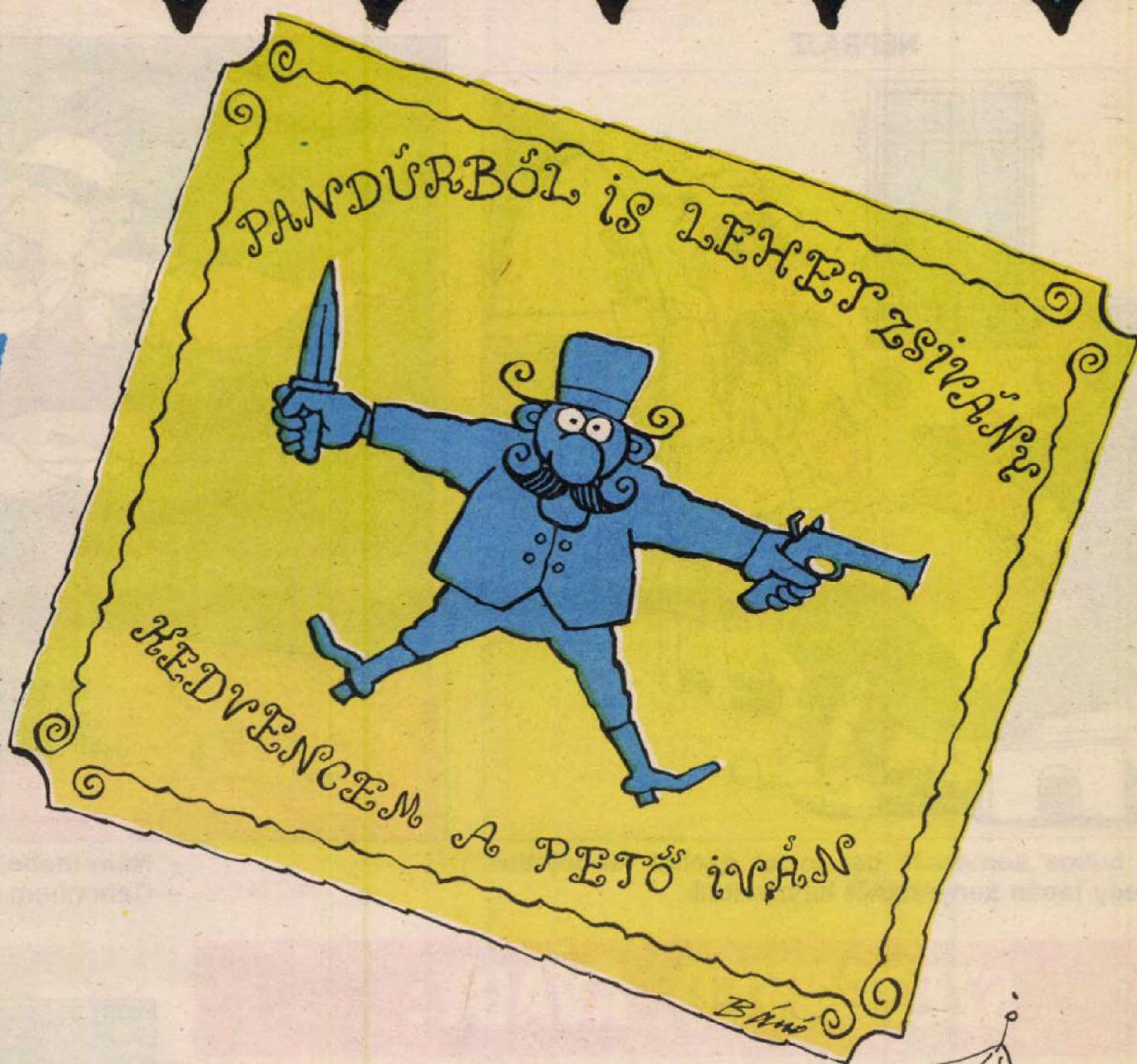
Na ja, mi sem most másztunk le a falvédőről!

(W)

*Azaz a legutolsó falvédőig… (Murányi úr szíves közlése)

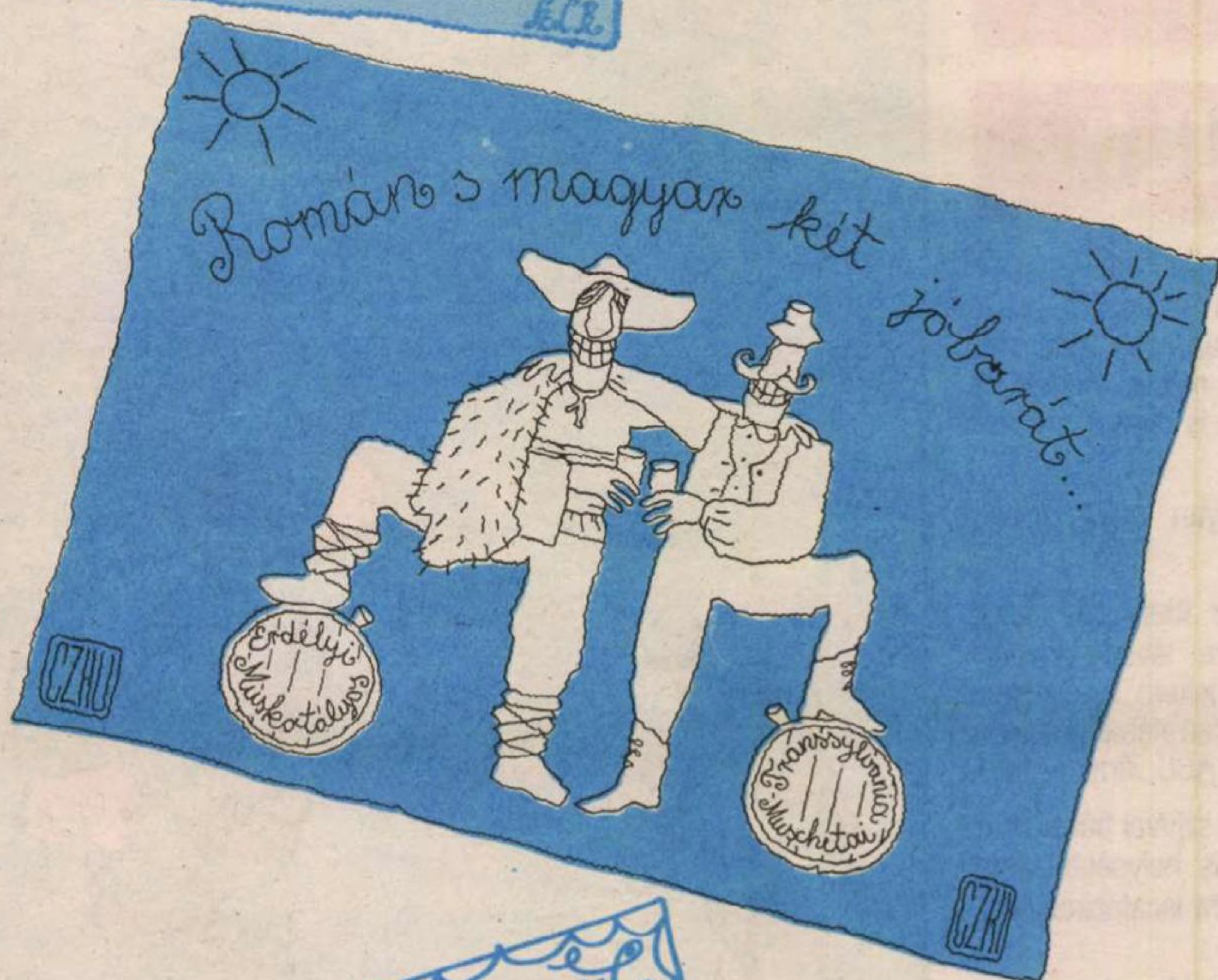
delem

Igazán sikeres s gazdag őszi BNV

ÉS SZEGÉNY ZI BKV?

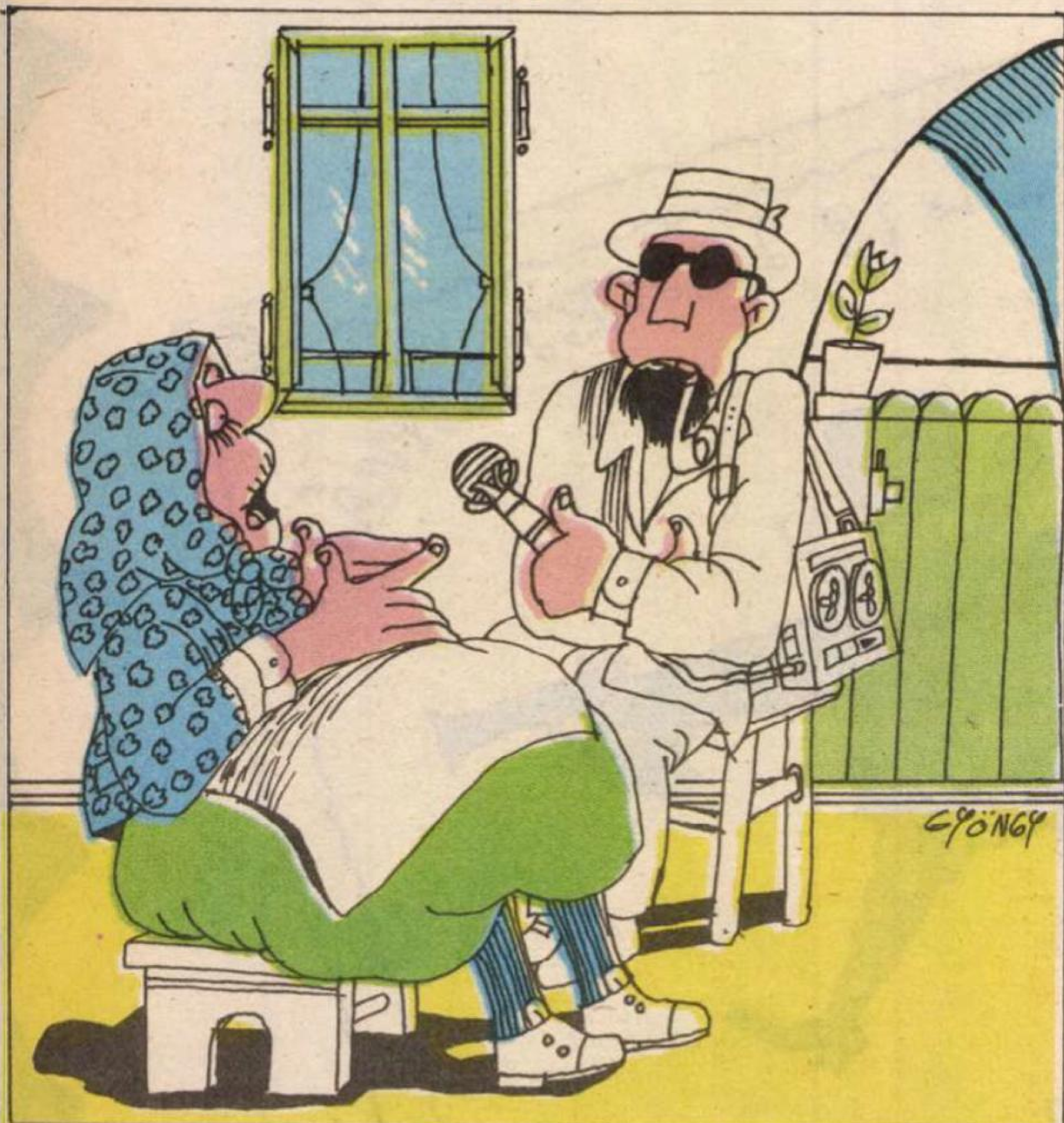

NÉPRAJZ

– A búbos kemencét hat évvel ezelőtt lebontottuk, azóta egy japán kenyérsütőt használunk

– Nem mehet menekülttáborba, Béla bá'!
– Dehonnem fijam! Ott legalább mindennap ehetek.

SZEZONVÉG, AVAGY:
SPRECHEN SIE MAGYARUL?

Egy hosszabb utazás során döbben rá az ember, hogy milyen hasznos dolog a nyelvtudás.

Én is csak most örülök igazán, hogy zsenge ifjúkoromban nyelveket tanultam. Mert megérkezve utunk céljához, remek alkalom nyílott arra, hogy bizonyítsam: ma már egy-két idegen nyelv ismerete nélkül ki sem mozdulhatunk szűkebb környezetünkből.

Büszkén magyaráztam kis családomnak az idegen feliratok értelmét.

Ott egy Gasthaus, magyarul vendéglő. Ez meg itt egy Friseur, fodrászüzlet. Az utcákon mindenfelé Obst, Gemüse, Eis, Geschenk, Weinkeller feliratok. Én mindenesetre nagyon jól eligazodtam a sok német nyelvű tábla között.

Szemet gyönyörködtető volt a sok-sok, számunkra idegen rendszámtábla. Örömmel fedeztünk fel a rengeteg nyugati autócsoda között egy-egy elvétve meghúzódó magyar gépkocsit. Úgy látszik, azért a kalandozóhajlam nem veszett ki egészen belőlünk.

Azután meg az ízléses étlapok! Na, de ezt már le is fordítottam előre. Mert eredetileg Speiskarte-t kellett volna mondanom.

A nyugati értékrend szerint olcsónak számító ételek bőséges felsorolása: Suppen, Käse, Fleisch, Wein und Bier. Tchja! Bier, ami sehr wichtig ebben az iszonyú meleg Wetterben. (Entschuldigung bitte, már én is teljesen németül kezdek gondolkodni.)

Szóval, a sör legalább olyan fontos, mint a nyelvtudás.

Nagyon megszerettük az itteni embereket. Megértően fogadják az erre tévedő idegent. Kedves gesztus tőlük, hogy nekem, az egyszerű magyar állampolgárnak is akad néhány magyar nyelvű felirat. Például: Posta, ABC, Zimmer frei...

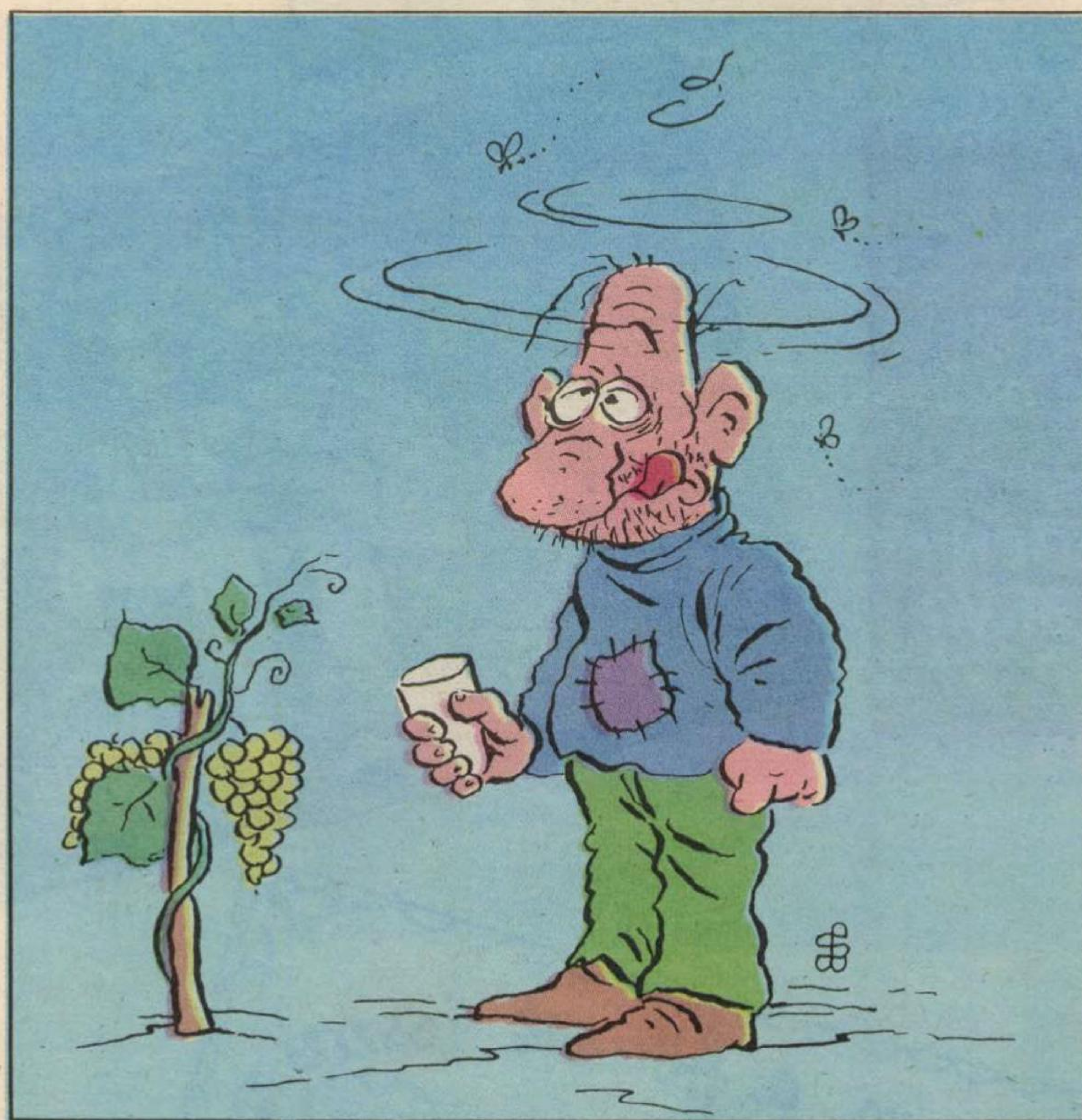
Nem csoda végül, ha fájó szívvel búcsúztunk a meghitt, vendégszerető kis helységtől. Isten veled, letelt a szabadság, nicht lacafaciren, indulunk haza Budapestre.

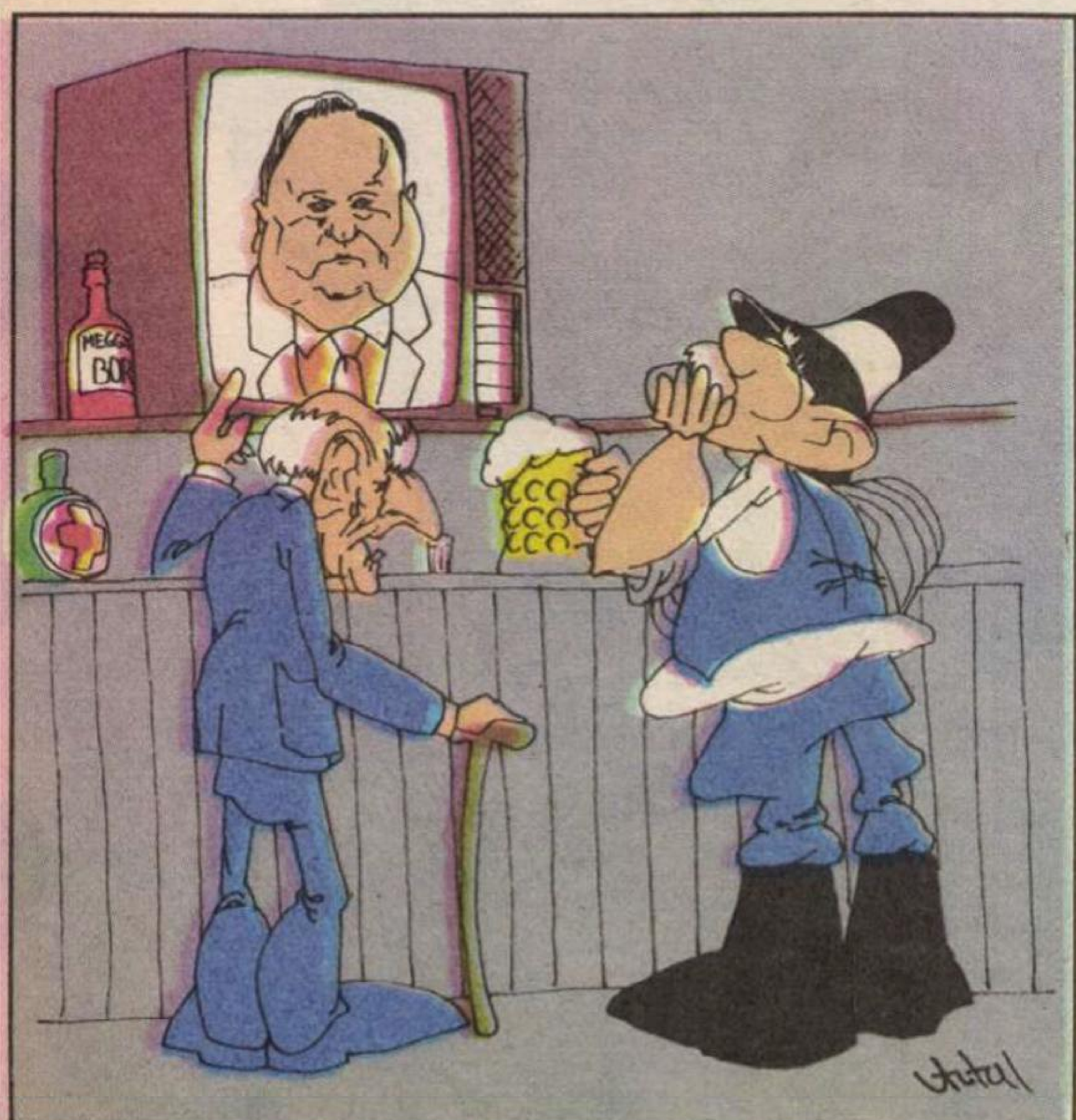
Köszönünk mindent, herzliche Grüsse, nem tudom, mikor jutok el ide még egyszer...

Viszontlátásra, auf wiedersehen, Balatonföldvár!

RÁK BÉLA

TÜRELMETLEN ALKOHOLISTA

Két össze nem tartozó hír:

1. ISMÉT VOLTAK TRAKTORTORLASZOK NICKELSDORFNÁL
2. TORGYÁN DOKTOR BESZÉDET MONDOTT GYŐRBEN

SZÜRET

– Aszondom, fijam, baj lesz ezekbű a narancsszín ingekbű! Az én időmbe is vót fekete, barna, zöd...

RÉMÁLOM AZ ELEM UTCÁBAN, 8.

Este volt. Az utca kihalt és sötét, mint egy pénztárca hó közepén. Megpillantottam egy figurát. A házfalnak támaszkodott. Abban a házban lakom. Már amikor kiszálltam a földalattiból, rosszat sejtettem. Mit tegyek? Kihúztam magam, és még eltökéltebben mentem a ház felé. Húsz méterre lehettem a figurától, mikor megmozdult. Elindult felém. Lassan, araszolva. Sehol senki, csak mi ketten. Összeszorult a gyomrom. Mindenféle idegesítő marhaságra gondoltam.

A figura már csak egy lépésre volt tőlem. Nem tett rám jó benyomást, igaz, nagyon sötét volt. Felém fordította a fejét. Egyik keze a zsebében. A szemétláda!

– Bocsánat, nem tudna egy kis tüzet…

Nem fejezhette be. Elszabadult a pokol. Jobb lábammal állcsúcson rúgtam. Aztán jól összevertem, és otthagytam.

Felrohantam a lépcsőn. Nagyon nehezen higgadtam le. Azon járt az agyam, hogy mi történt. Miért voltam annyira agresszív? Hogyan lehettem annyira állat? Hiszen amikor pofánrúgtam a figurát, elrepedt a nadrágom. A dzsekim tiszta mocsok. A kezem bedagadt. A szemüvegem is eltört. Amikor először behúztam a figurának, a hirtelen mozdulattól leesett a szemüvegem. Az a balfék meg pont rázuhant. Na, kapott is rendesen.

Hej, ha lett volna nálam egy pisztoly! Akkor nem történik semmi komolyabb. Amikor odajött azzal az ócska kis trükkel, egyszerűen ráemeltem volna a stukkert. És akkor nincs repedt nadrág, sajgó kéz, mocskos dzseki. Nem borul el az agyam. Nem idegeskedek. Nem verem addig, míg meg nem köszöni, hogy a fülét nem dobtam el, hanem a kezébe adtam.

Ha van nálam stukker, minden tudásomat összeszedve rögtönzök neki egy beszédet, amiben ékesszólóan magyarázom el, hogy anynyira avítt és nevetséges ez a trükk, amivel próbálkozik, el akarja terelni a figyelmem, aztán összever, megfojt, kirabol, leszúr, lespréz, megrugdos, leüt, agyonlő, elszedi a pénzem, szörnyű, hogy ilyenek vannak. Egy huszadik századi nagy gondolkodó idézetével zártam volna a beszédet, ilyenformán:

– Asztalaviszta, béjbi!

És keresztüllőttem volna, mint egy kutyát.

MURÁNYI MARCELL

NŐI GORILLÁKAT KÉPEZNEK KI

I.

Lángnyelvű fedező gorilla

II.

Nehézfiúkat eltérítő gorilla

III.

Mellből tüzelő gorilla

Hadat üzentek a lengyel csencselőknek

NYUGI, VARSÓBAN…

A SZAKÉRTŐ

– Kényszernyugdíjaztak, pedig már a pártállam idején is kasszafúró voltam!

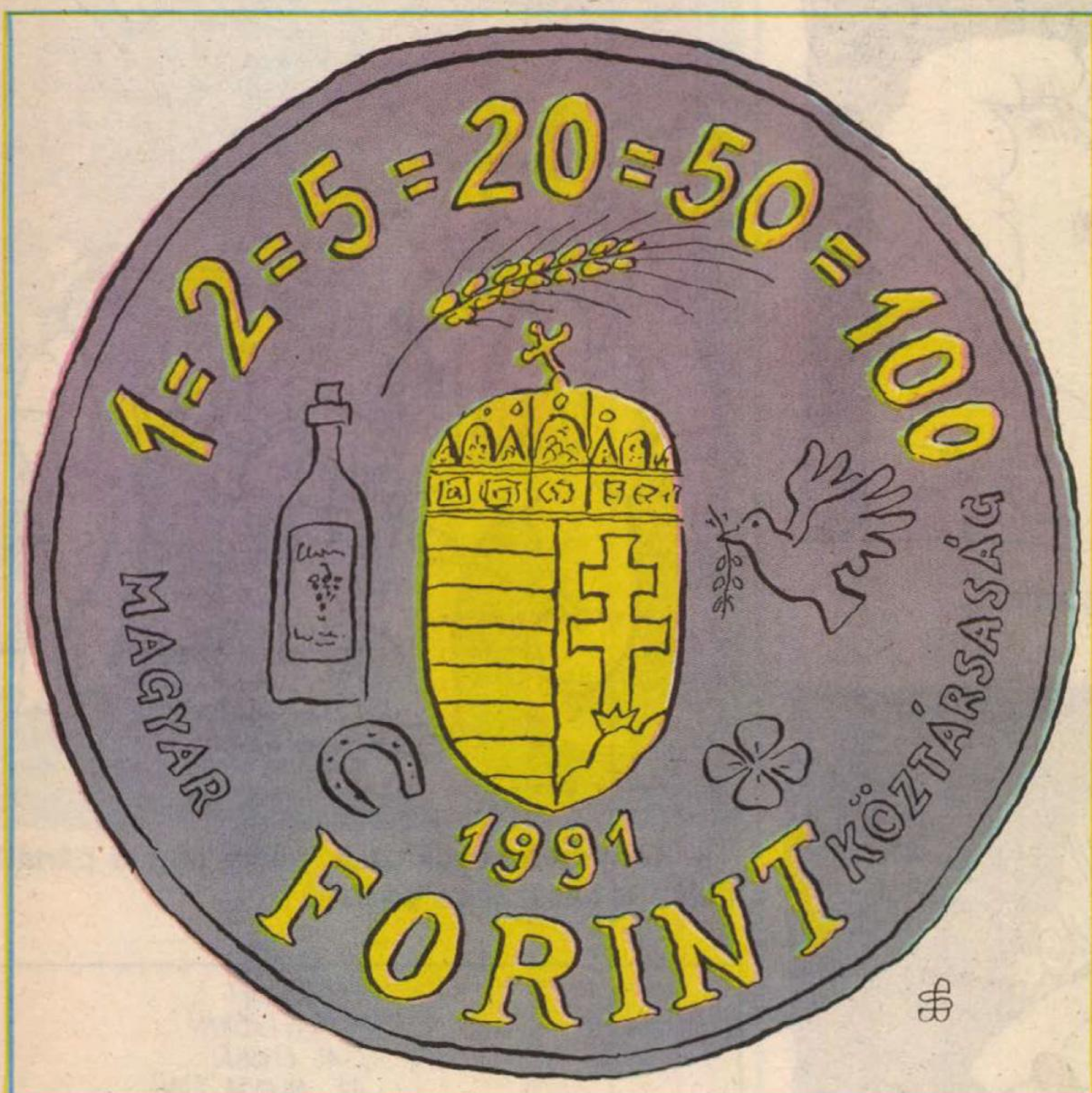

NŐI GORILLÁK MAGYARORSZÁGON

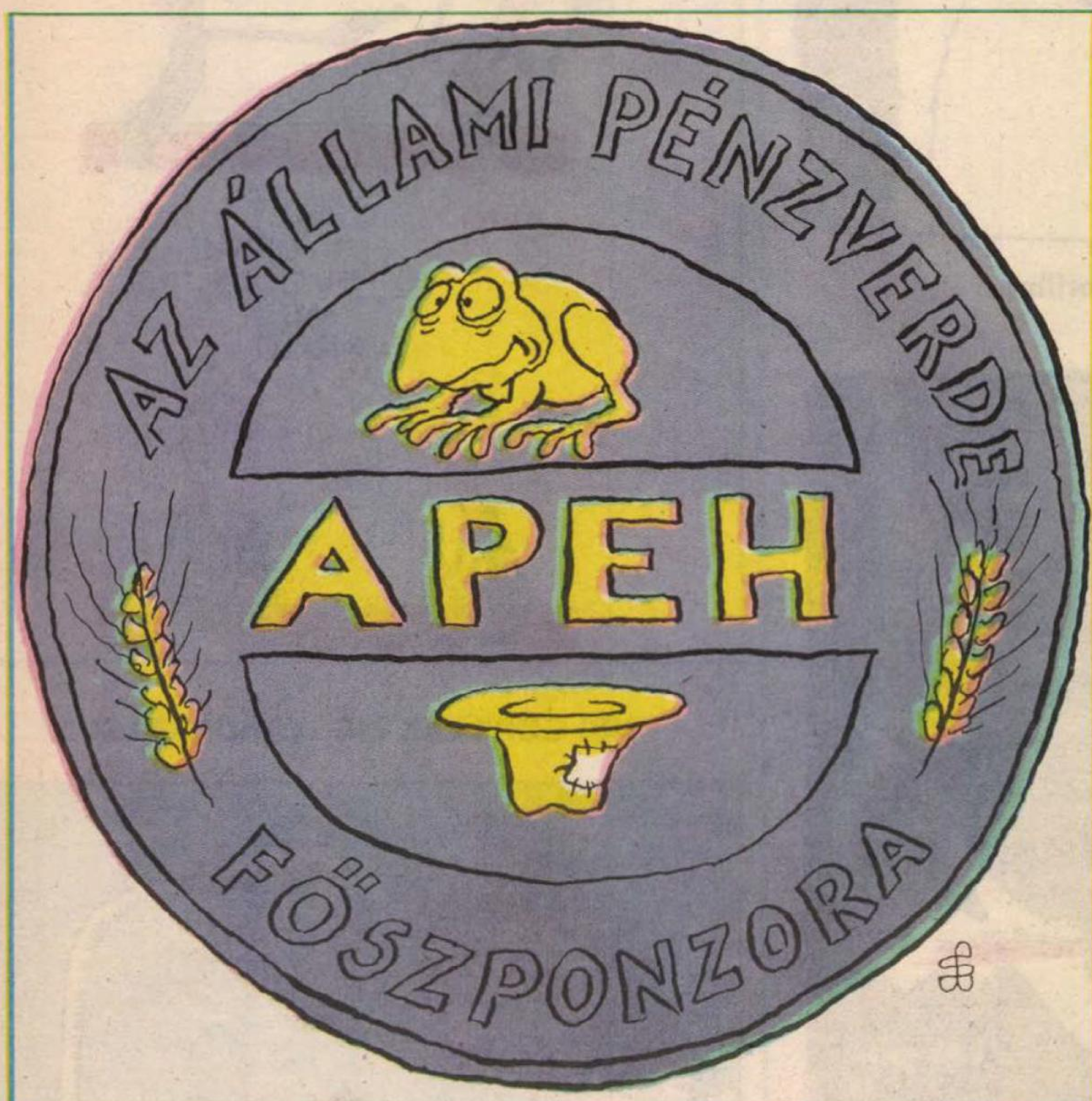

– Elnézést, asszonyom, de *én tényleg* csak tüzet akartam kérni!…

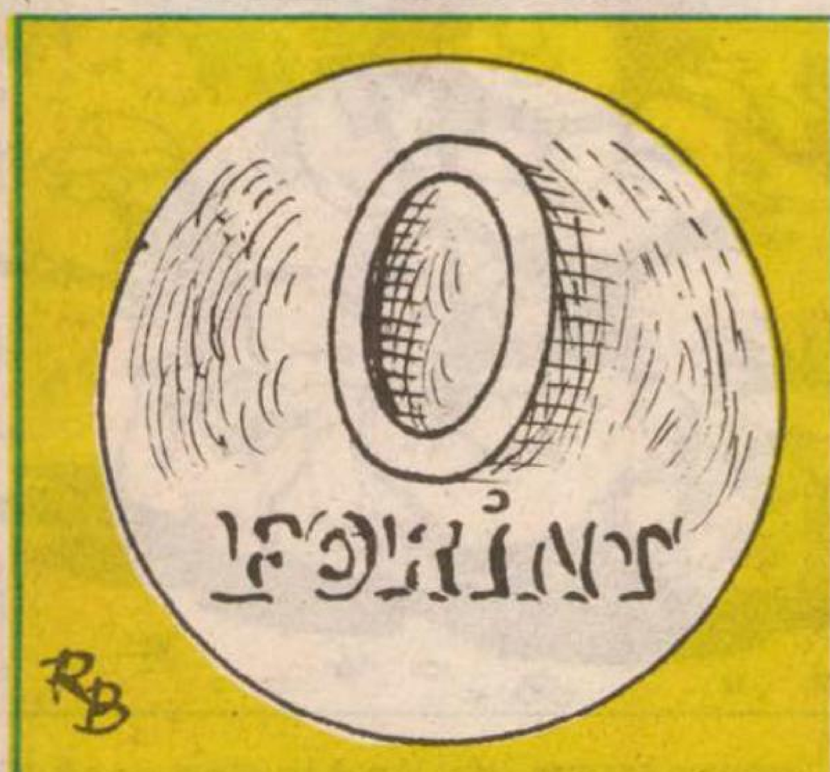
ÖSSZEVONT CÍMLETŰ PÉNZÉRMETERV
(ELŐLAP)

ÖSSZEVONT CÍMLETŰ PÉNZÉRMETERV
(HÁTLAP)

NULLA VÁLTOZAT

HÁLAPÉNZ

Futunk a pénzünk után

● Jó hírrel kezdem.
Rövidesen nem lesznek filléres gondjaink.
Mert megszűnik a fillér.
A fillérek szerepét átveszik majd a forintok.
Új forintok. Hétféle új forint. 1, 2, 5, 10, 20, 50 és 100 forintos. Fémből persze.

● Ezek megtervezésére írt ki pályázatot a Magyar Nemzeti Bank. A legjobb pályaművet egymillió forinttal jutalmazzák.
Ilyen lehetőséget lapunk karikaturistái természetesen nem hagyhatnak ki.

● Nincs az a pénz, amelyet a Ludas rajzolói jó pénzért meg ne terveznének. Zsebpénzt, halpénzt, fejpénzt, táppénzt, kapupénzt, bánatpénzt, hálapénzt.

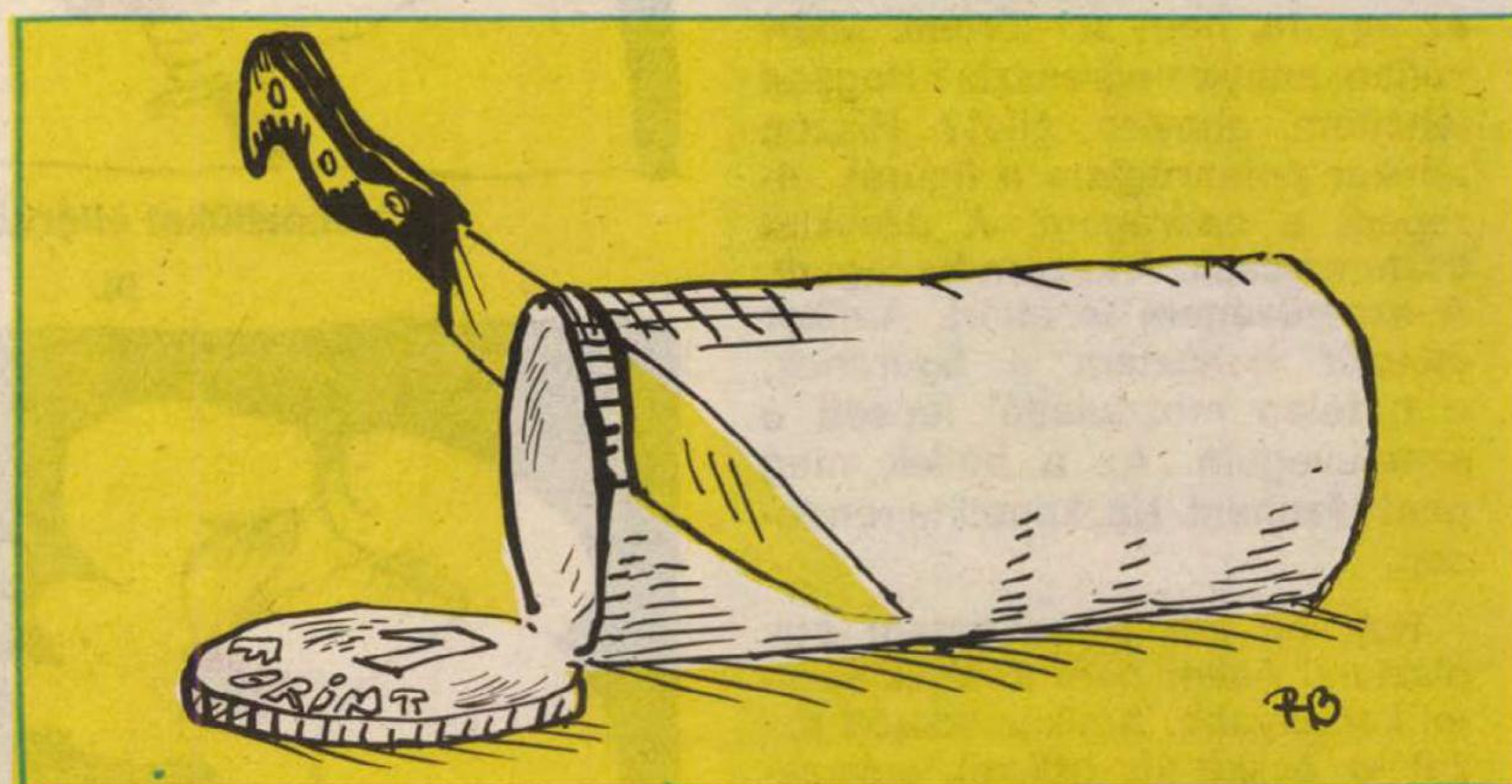
● Kitűnő művészek, mindnyájan megérik a pénzüket.
Reméljük, hogy ezt a pályamunkák is meggyőzően bizonyítják. Magukért beszélnek. Hiszen a pénz beszél, a kutya ugat.
Az egyetlen gond, hogy azt a bizonyos milliócskát milyen pénzben fizeti ki a nyertesnek a bank.

● Ha tíz- és húszfilléresekben, akkor nagy bajban leszünk. Mire teherautóval hazacipeljük, szortírozzuk, megszámoljuk, ezek az aprópénzek talán már ki is kerülnek a forgalomból.

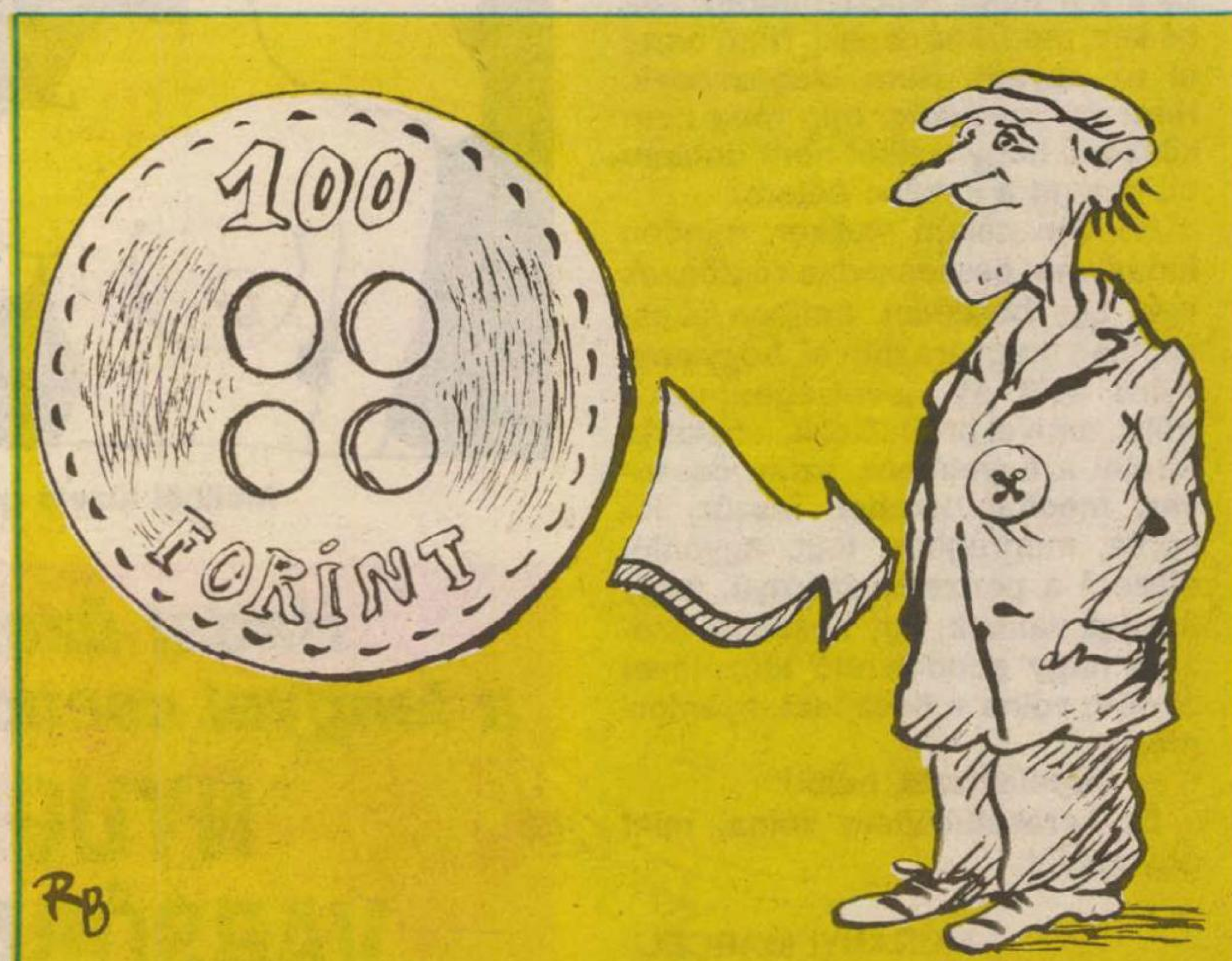
● Tehát bankóban kérjük a jutalmat. Szükség esetén elfogadunk német márkát, angol fontot, svéd koronát, USA-dollárt, nincs bennünk csöpp nemzeti elfogultság sem.
És nem lehetne, drága Nemzeti Bank, egy kis előleget?

(K. A.)

SZELETELHETŐ EGYSÉGCSOMAG

ZSUGORIAKNAK

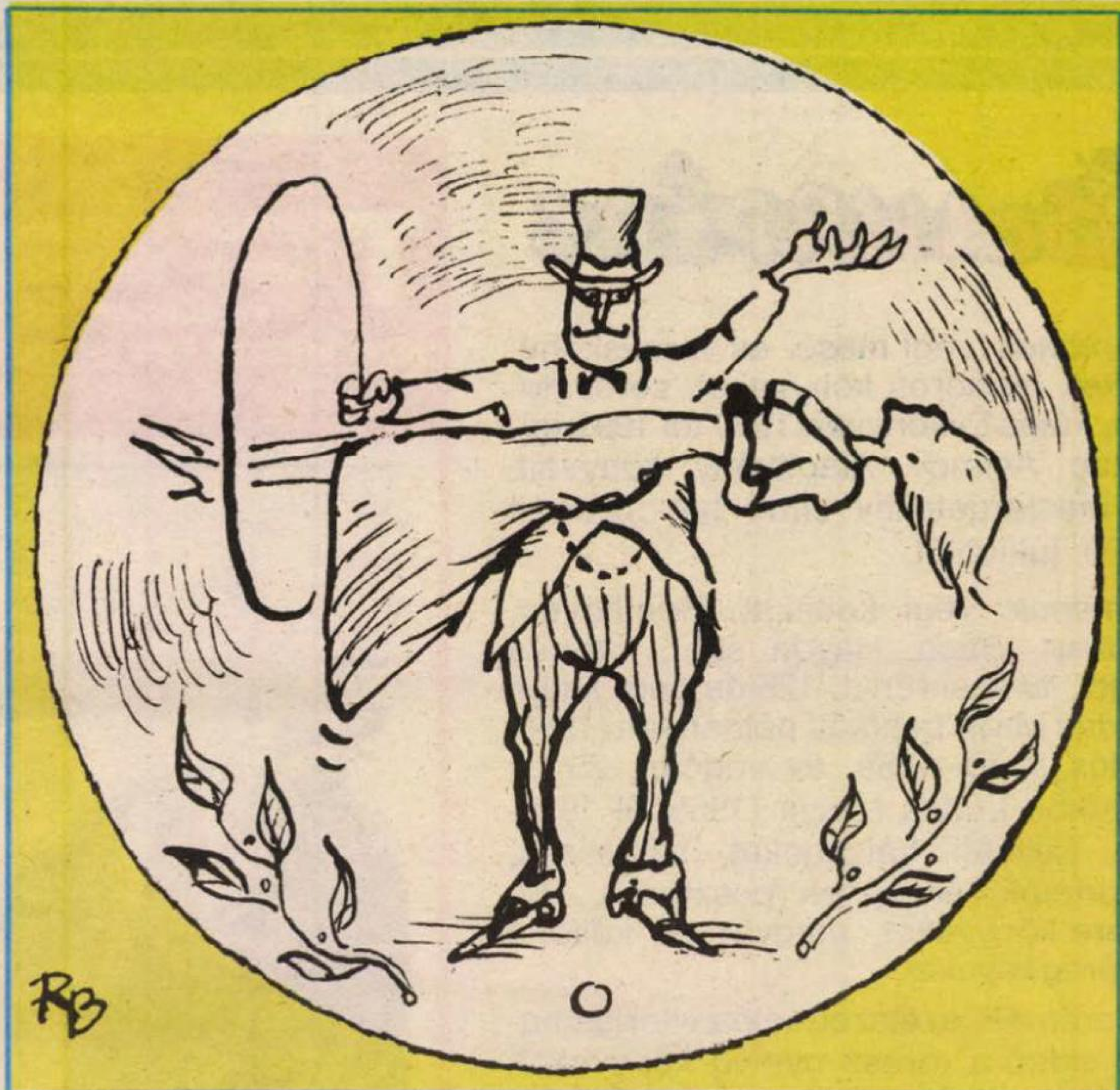
TÜKÖRÍRÁSOS, BALKEZES VÁLLALKOZÓK RÉSZÉRE

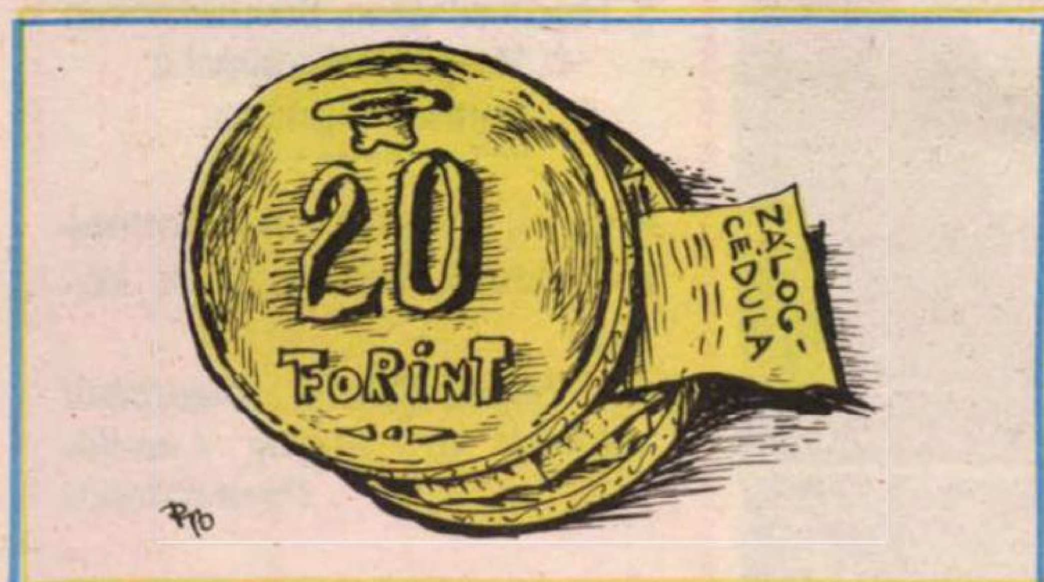
HANGZÓPÉNZ, KUPA MIHÁLY BESZÉDEIVEL

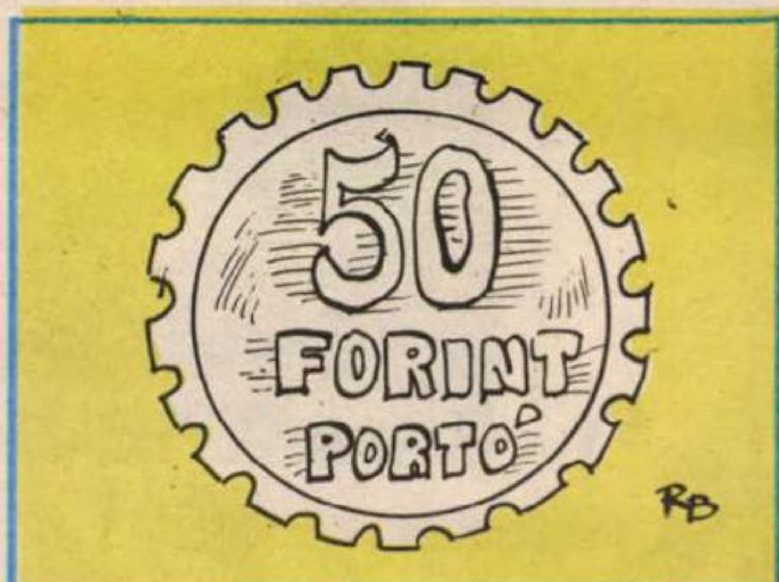
LEBEGTETHETŐ

NYITHATÓ ÉRMETÁRCA, IDŐTÁLLÓBB ÉRTÉKEINKNEK

FOGAZOTT SZÉLLEL, CSAK BÉRMENTESÍTÉSRE!

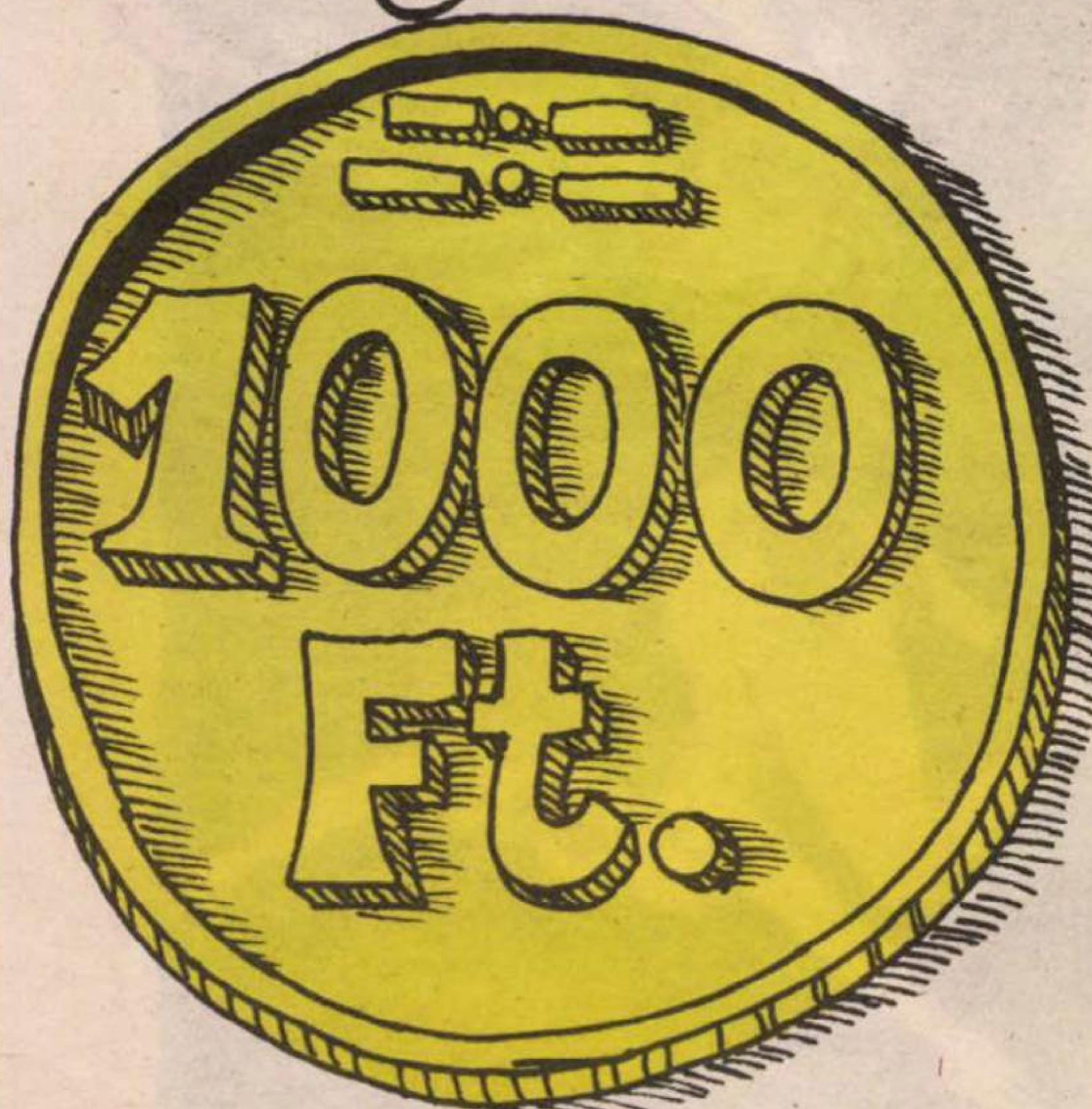
ÉRMETERVEK

HARISNYAALAKÚ, TAKARÉKOSKODÓKNAK

FUTÓSZÁMOS

Bosszankodunk, tehát vagyunk

BOLHAPIAC

Keresnek: régi mese- és verseskönyveket, humoros könyveket, sorozatokat, Füles Évkönyvet (1960-tól 1991-ig), Isaac Asimov Alapítvány könyveit, A Mesterdetektív című lap számait 1990. júliustól.

Kínálnak: régi kottákat (Beethoven, Mozart, Bach, Haydn stb.), vitorlás hajót, tv-szekrényt, 125-ös gépi satut, Ludas Matyi bekötött példányait (1958. július 31-től 1959. év végéig), 25 év bekötött Ludas Matyit (1965-től 1990-ig), külföldi bélyegeket, színészek, sportolók, énekesek posztereit, Nemere-könyveket, magyar és külföldi képregényeket.

Cserélnek: szétszedhetős vitorlás hajót videóra, orosz nyelvű könyveket, Magyarország története, Szovjet repülés története, Óceán c. köteteket horgászeszközökre.

Az ajánlatokat, kívánságokat továbbra is levélben kérjük pontos címmel, ha van, telefonszámmal. A közzétett holmik után hétfőn, csütörtökön, pénteken 9–12 óra között a 118-8411-es telefonszámon a 95-ös melléken, vagy levélben a szerkesztőség címén lehet érdeklődni.

TURKÁLÓ

Továbbra is szívesen fogadjuk, ha ezekhez hasonló badarságokat beküldenek hozzánk olvasóink. A legmulatságosabbakat közszemlére tesszük, és a szerintünk legjobbat honoráljuk.

Kétszer verte el a jég a Bereczki család fóliás paprikaültetvényét

Biharkeresztesen Tokaji Vincze vállalkozó teljes ez évi munkáját tönkretette a jégverés

A jégverés döbbenetét a két fotó nem csökkentheti, még akkor sem, ha a férfialakok némi hasonlóságot mutatnak...

(A Mai Napból ollózta: Pörjés András, Budapest)

3. Debrecen, Bartók Béla u. 23.
4. Debrecen, Budai Nagy Antal u. 152.
5. Hajdúhadházon, Bocskaikertben
6. Mozgó gépkocsikkal a kerthelyiségekben.

Még jó, hogy nem kamionnal rodeózunk az asztalok között!

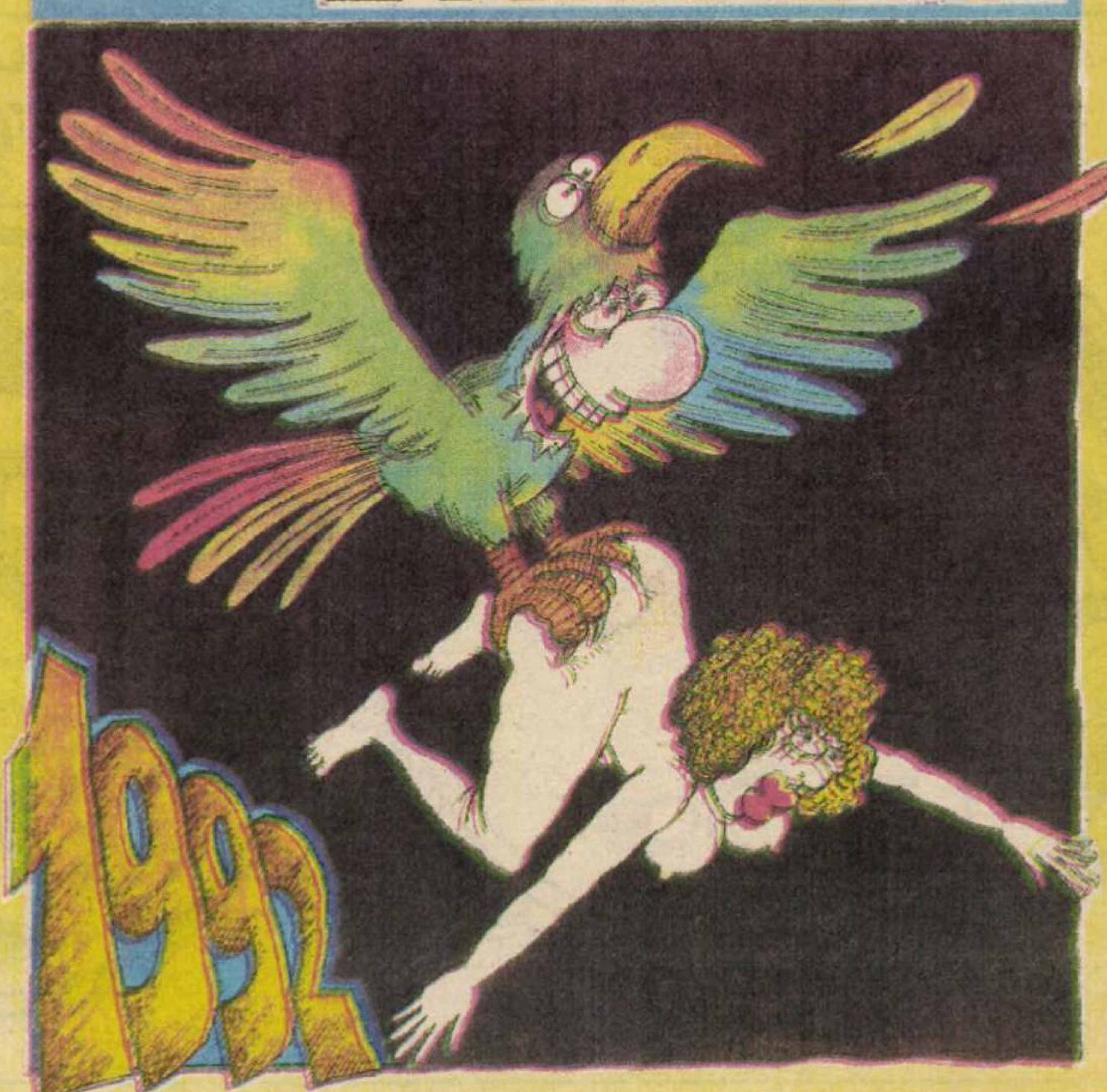
(A Hajdú-Bihari Naplóból ollózta: dr. Major László, Parádfürdő)

budapesti, valamint Szegi József bárándi olvasónknak.

A Mávtours és az Utasellátó közös díjjal rukkolt elő. Kada András budapesti olva-

Inkább éljen József, mint feltámadjon Joszif!

(A Sportfogadásból észlelte: Csillik Mihály, Szeged)

LUDAS MATYI

SZATIRIKUS HETILAP

Főszerkesztő:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ (DLUHO)

Olvasószerkesztő:
WALTER BÉLA (W. B.)

Művészeti szerkesztő:
RAU TIBOR (RAU)

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA (b. gy.)

Tervezőszerkesztő:
ANTAL FERENC

Levelezési rovatvezető:
FENYVESI IMRE

Munkatársak:
BALOGH LAJOS (BL)
BÁNÓ ATTILA (Bánó)
BÉKÉSI JÓZSEF SÁNDOR (Joe)
JELENSZKY LÁSZLÓ (Jelenszky)
SZABÓ LÁSZLÓ RÓBERT (SzLR)
dr. TARNÓCZY ZOLTÁN (Tarnóczy)

KÜLSŐ MUNKATÁRSAK:
Gyöngy Kálmán (Gyöngy)
Jókó Csaba (Jókó)
Kelemen István (Kelemen)
Kürti András (K. A.)
Lakatos Ferenc (Lakatos)
Miklósi Ottó (Mottó)
Murányi Marcell (Murci)
Puszta Péter (Puszta)
Szmodis Imre (Szi)
Tóth Antal (Tónió)

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Terjeszti a Magyar Posta.
Előfizethető bármely hírlapkézbesítő postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással a HELIR (tel.:112-8860) 215-96162
Előfizetési díj negyedévre 246 Ft, fél évre 492 Ft, egy évre 984 Ft.
Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3[illegible]

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest, 91.2308/39-66-22

rotációs ofszeteljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

INASÉVEK

A cipészmesternek két kisinasa van. Szorgalmas, ám kíváncsi gyerkőcök. Mindig azt lesik, mit csinálnak a felnőttek. Egy este azt is kilesték, amikor a mester meg a felesége házaséletet éltek.

– Te, mi lehet ez? – kérdezi az egyik.

– Én nem tudom – feleli a másik –, de csak jó lehet, mert… (folytatás a számozott sorokban).

Megfejtésként ezt kell beküldeni kizárólag levelezőlapon, legkésőbb október 2-ig, a következő címre: 1977 Bp. Ludas Matyi.

A helyes megfejtést beküldők között 3 × 300 Ft-ot sorsolunk ki.

HAJDÚSÁGI KÖZSÉG LAKÓJA
A TÁVOLABBIT
... MISSA EST
ÉSZAK-OLASZ AUTÓVÁROS
NOTTINGHAMI FOCICSAPAT
(2)
S
... SCOLA (OLASZ FILMES)
ÉREZET RÉSZE !
PIHENNI TÉR
RÉGEN ÉLT ROKONA
BASIC-PARANCS
POSTÁS HOZZA
TELEPÜLÉSFEJLESZTÉSI HOZZÁJÁRULÁS V.
KERKAPARTI VÁROS
MAGAD
KODÁLY ZOLTÁN
SIEMENS
MG. ESZKÖZ RÉSZE
ITT, NÉPIESEN
(1)
AZ ELSŐ NÉMET-RÓMAI CSÁSZÁR
... MARS !
CSEPEL-SZIGETI VÁROS
NYEREGBEN SZÁGULDÓ
(3)
... VAN DER ROHE (ÉPÍTÉSZ)
EVANGÉLIKUS, R.
LÁM, TESSÉK
MOLEKULÁBAN VAN
RÉSZBEN MEGSZAB !
BEC. NŐI NÉV
ANGOL FFINÉV
VÁLLALATI FORMA, RÖV.
PÉNZ PERUBAN
FOGGAL ŐRLŐ
CSENVE SZEREZ
TITOKBAN JÁR
POZITÍV SAROK
MAROS-P. VÁROS
SZÓRAKOZTATÓ MŰSOR
ANGOL SZÍNÉSZ (ROGER) EGYES !
RÉGÉSZMUNKA
BUSH AZ ELNÖKE
... RONGYOS ÉLET ! (FILMC.)
ANGOL NÉVELŐ
ORIGINÁLIS
NAGYON HALKAN MOND
ROLETTÁK
KÜZDŐSPORT
... TOP PUBLISING
ZSÓFIA EGYIK BECEALAKJA
TÁBORI NÓRA
VASCO ...GAMA
VHOGY ELVISEL
HAJÓ RÉSZE
POLI... KLORID (PVC)
... STIGNANI
É-OLASZ FOLYÓ
ESZTENDŐ
A LÉGNYOMÁS RÉGI EGYSÉGE
...HÁZI GÁBOR
BEMÉLYEDÉS
RÓMAI LOVASEGYSÉG V
EXA-
VÉRCSATORNA
ARRA A HELYRE
KATONAI ROHAM
KAPTÁR
...DÁB
KIEJTETT BETŰ
KIM ... (AM. FILMCSILLAG)
SZÖVEGBEN MEGJEGYZÉS PÁRT !!
...JÁRÁS (HONI VÉSZ V.)
EGYEM !
FESTŐ V. (ISTVÁN)
ÚT ELEJE !
IBÉRIAI AUTÓJEL
ANGOL KÖTŐSZÓ
E
E
... DE FRANCE

A 37. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:

„Én szoktam felváltani, mikor hazamegyek."

300-300 Ft-ot nyertek:

Csányi Béla, 6000 Kecskemét, Arany János u. 6.
Németh Istvánné, 7061 Belecska, Vasút u. 1.
Susnyák Mihály, 1068 Budapest, Rippl-Rónai u. 40.

A nyereményeket postán küldjük el.

KEDVES OLVASÓ!

A hetilapok, folyóiratok sokszor zord intelmet küldenek Önnek. Arról, hogy kéziratokat nem őriznek meg és nem küldenek vissza. Mi viszont készségesen vállalkozunk arra, hogy a beküldött karikatúrákat, humoreszkeket – ha azok szerintünk közlésre még nem alkalmasak – visszaküldjük a szerzőnek, ha ezt kéri, és persze, ha felbélyegzett, megcímzett borítékot is mellékel. Tetszik tudni, bennünket sem vet fel a pénz.

A szerkesztőség

MEGRENDELŐLAP

Megrendelem Önöknél a Ludas Matyi c. hetilapot ...... példányban .... előfizetési időszakra.

....
Megrendelő neve

....
Pontos címe

Előfizethető bármely postahivatalnál, a Posta hírlapüzleteiben és a Hírlap-előfizetési és Lapellátási Irodánál (HELIR) 1900 Budapest XIII., Lehel u. 10/A, közvetlenül vagy postautalványon, valamint átutalással.
Előfizetési díj negyedévre: **246 Ft,** fél évre: **492 Ft,** egy évre: **984 Ft.**

HUMORBAN A MATYI A LUDAS!

MEGSZÁMLÁLHATATLAN AJÁNDÉKAUTÓ A RENDŐRSÉGNEK

– Tolvajnyelven mindig „meseautó”-nak hívták a rendőrségi autókat, most megkaptuk…

RAU TIBOR RAJZ.

Farkas Lajos jegyzetfüzetéből

